

என் நண்பன்

கடல்பசு

சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

என் நண்பன்
கடல்பசு

என் நண்பன் கடல்பசு

சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

வங்காளப் பதிப்பிலிருந்து சுமிதா சென்குப்தா
என்பவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

என் நண்பன் கடல்பசு
சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

என் நண்பன் கடல்பசு
அருகிவரும் கடல் பாலூட்டிக்கும் ஒரு பையனுக்கும்
இடையிலான நட்பின் கதை

இயற்றியவர்
சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

வங்காளப் பதிப்பிலிருந்து சுமிதா சென்குப்தா என்பவரால்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

விளக்கப்படங்கள்-
பிதிஷா சக்ரபர்த்தி

சாஞ்சல் சிங்கா ராய்காக அனைத்து உரிமைகளும்
பாதுகாக்கப்பட்டவை

2016-ல் வெளியிடப்பட்டது

By:

சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

அடுக்குமாடி வீடு எண். - 9, தொகுதி - A

லோகநாத் ஹவுசிங் காலனி

டோலிகு அஞ்சல்

போர்ட் பிளேர், தெற்கு அந்தமான்

அந்தமான் & நிக்கோபார் தீவுகள்

மின்னஞ்சல்- chanchal2b@gmail.com

ISBN- 978-93-5254-959-7

**வகை அமைப்பைத் தட்டச்சு மற்றும் ஒப்பந்தப்படி
வடிவமைப்பு**

எக்ஸ்பிரஷன்ஸ் அச்சு மற்றும் கிராபிக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

சுபாஷ் நகர், குப்தா பொது கடைகளுக்கு அடுத்து,

டேராடூன், உத்தரகண்ட்-248002

மின்னஞ்சல் - xpressionsddn@gmail.com

கைபேசி. - +91 9219552563/ தொலைபேசி- +91 135-2645873

மொழி பெயர்த்தவர்கள்

முனைவர். கு. சிவகுமார், விஞ்ஞானி -F

முனைவர். ஜெ. அ. ஜான்சன், விஞ்ஞானி -E

முனைவர். சி. ரமேஷ், விஞ்ஞானி -C

முனைவர். க. மது மகேஷ், ஆராய்ச்சியாளர்

செல்வி. ருக்மிணி சேகர், ஆராய்ச்சியாளர்

திரு. பிரேம் ஜோதி, ஆராய்ச்சியாளர்

முனைவர். வி. பாலாஜி, OMCAR

செல்வி. ஷாலினி தேவகுமார், SMART MINIONS

இந்த புத்தகம் வர்த்தகத்தின் மூலமாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ, வெளியீட்டாளரின் எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு பிணைப்பிலும் அல்லது அட்டைகளிலும் வெளியிடப்பட்ட மற்றும் இதே போன்ற நிபந்தனையின்றி மற்றும் பதிப்புரிமைக்கு உட்பட்ட உரிமைகளை மட்டுப்படுத்தாமல் வேறு எந்த வகையிலும் கடன் வழங்கவோ, பணியமர்த்தவோ அல்லது விநியோகிக்கவோ கூடாது. இந்த வெளியீட்டின் எந்தப் பகுதியும் முன் எழுதப்பட்ட அனுமதியின்றி, அச்சிடப்படவோ, சேமிக்கவோ அல்லது மீட்டெடுக்கும் முறைக்கு அறிமுகப்படுத்தவோ அல்லது எந்த வடிவத்திலோ அல்லது எந்த வகையிலோ (மின்னணு, இயந்திர, புகைப்பட நகல், பதிவு செய்தல் அல்லது வேறு) அனுப்பப்படக்கூடாது.

முன்னுரை

கப்பல் ஓட தொடங்கியக் காலகட்டத்தில் கப்பலோட்டிகள் உண்மையான கடல்கன்னிகளைக் கண்டதாகக் கூறிவந்தார்கள். 1 4 9 2 ஆம் ஆண்டில் பெருங்கப்பலோட்டி கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் வட அமெரிக்கக் கடற்கரையோரங்களில் கடல்கன்னிகளைக் கண்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தத் தொன்மவியல் கடல்கன்னிகளைக் கண்ட கதைகள் தற்போது நமக்குப் பழக்கப்பட்ட மனாட்டிஸ் (மனாட்டி விலங்கு) அல்லது கடல்பசுவாக இருக்கலாம்.

கடல்வாழ் பாலூட்டிகளில் கடல்பசுக்கள் மட்டும் தான் தாவர உண்ணி ஆகும். இவை ஆஸ்திரேலியா, தென் கிழக்கு ஆசியா, இந்திய துணைக்கண்டம், அரேபிய வளைகுடா, ஆப்பிரிக்க மேற்கு கடலோரங்களில் காணப்படும். இவை கடலடிகளில் தனித்துவமாக வாழும் பூக்கும் தாவரங்களான கடல்புற்களை உண்டு, ஆழமில்லா நீர்ப்பரப்புகளில் அமைதியாக வாழும். 2-4 நிமிடங்களுக்கு ஒரு முறை மேற்பரப்பிற்கு வந்து புதுக்காற்றைச் சுவாசித்துச் செல்லும்.

இந்தியாவில் கடல்பசுக்கள் தமிழ்நாடு, குஜராத், அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகளில் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் எண்ணிக்கை மேற்கண்ட மாநிலங்களில் குறைவு மேலும் மிக வேகமாக அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளது.

பலவித அச்சுறுத்தல் காரணமா இந்தக் கடல்பசுக்களின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து குறைந்து வருகின்றன. அவற்றின், கடல்புற்கள் அழிந்து வருதல், உறைவிடம் தரம் குறைதல், மீன்பிடி வலைகளில் சிக்கிக் கொள்ளுதல், உள்நாட்டுப் பயன்பாடுகள், வேட்டையாடுதல் மற்றும் கடற்கரை மாசுபாடு ஆகியன முக்கிய காரணங்கள் ஆகும்.

2015-ல் கடற்பசுக்களின் எண்ணிக்கையை மீட்டெடுக்கவும், கடல்புற்களின் வாழிடத்தை மீளுருவாக்கம் செய்யவும் சிற்றின மீட்பு திட்டத்தை சுற்றுச்சூழல், கானக, தட்பவெப்ப நிலை மாற்ற அமைச்சகமானது (MoEFCC). இந்திய வனஉயிர் நிறுவனத்தின் (WII) மீது நம்பிக்கை வைத்து ஒப்படைத்தது. இந்தத் திட்டத்திற்கு நிதியானது காடுவளர்ப்பு இழப்பீட்டு நிதி மேலாண்மை மற்றும் திட்டமிடுதல் ஆணையம் (CAMPA) மூலம் வழங்கப்பட்டது.

கடல்பசுக்கள் நெடுங்காலம் நன்றாக வாழ்தலுக்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளை இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் பல்வேறு அடுக்கு பங்குதாரர்களின் கூட்டமைப்பு மூலமும், உள்ளூர் இனமக்கள் மூலமும் கொணர்ந்துள்ளது.

மாநில வனத்துறை, இந்திய கடலோரக் காவல் படை, இந்திய கப்பல் படை, மாநில மீன்வளத்துறை, மாநில சுற்றுலாத் துறை, மீனவர்கள் குழுமங்களின் உதவியுடன் நாங்கள் கடல்பசுக்களின் எண்ணிக்கையையும் அவைகளின் வாழிடங்களையும் இன்னும் 20 ஆண்டுகளில் மீட்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு உள்ளோம்.

கடல்பசுக்கள் பாதுகாப்பில் மிக முக்கிய அடிப்படை பங்காளர்கள் வேறு யாருமில்லை, பள்ளிக் குழந்தைகள் தான். குழந்தைகளை இந்தக் கடல்பசுக்கள் பேணுவதை விழிப்புணர்வோடு செயல்பட வைக்கத் தனித்துவமான “கடல்பசுக்கள் உதவித் தொகை” திட்டத்தைப் பல்வேறு பள்ளிகளில் மீனவ சமுதாயம் பயனடையும் வகையில் நாங்கள் ஆரம்பித்துள்ளோம்.

இந்த உதவித் தொகை திட்டத்தின் மூலமாக மீனவ சமுதாய மக்களோடு நேரடி தொடர்பும், கடல் சூழலமைப்பில் கடல்பசுக்களில் பங்கும் அவை குறித்த முழுமையான விழிப்புணர்வும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பாடபுத்தகத்தை அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகளில் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணிப்புரியும் திரு. சாஞ்சல் சிங்கா ராய் இயற்றினார். இந்த புத்தகத்தின் மூலமாக அந்தமான் தீவுகளில் வசித்த சிறுவன் லிங்கராஜுவுக்கும் கடல்பசுவுக்கும் இருந்த நட்புறவைப் பற்றிய இதயத்துக்கு இதமான கதைகளை நாங்கள் பரிமாறிக் கொள்கிறோம்.

இவை 6 மொழிகளில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டு கடல்பசுக்கள் வாழும் மூன்று மாநிலங்களிலுள்ள அனைத்துப் பள்ளிகளின் நூலகங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் புத்தகத்தின் மூலமாக இந்திய ஆழிக்கரையோரப் பெரும் உயிரினமான கடல்பசு குழந்தைகள் இதயத்திலும், மனங்களிலும் இடம் பெறுமென்று நம்புகிறோம்.

முனைவர். கு.சிவக்குமார்

விஞ்ஞானி -F

இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் (WII)

டேராடூன், உத்தரகண்ட்

**ஹாவ்லாக் மற்றும்
நீல் தீவில் உள்ள என்
மாணவர்களுக்காக**

பல நாட்கள் தொடர்ந்த பலத்தகாற்று மற்றும் மழைக்கு பின் இன்று தான் நிம்மதியாகவும், அமைதியான நாளாக உள்ளது. தெளிவான வானத்தின் மடியில் நீல நிற கடல் அலைபாய்வது தெரிந்தது. இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பதால் விடுமுறை நாள், எல்லா ஞாயிறு போலவும் லிங்கராஜலட்சுமண்பூர் காட்டுக்குள் மேய்சலுக்கு விடுவிக்கப்பட்ட ஆடுகளை வீட்டுக்கு கூட்டி செல்ல காட்டுக்கு வந்திருந்தான். ஆனால், சூரியன் அஸ்தமனம் ஆக நேரம் இருந்ததால், லிங்கராஜலட்சுமண்பூர் காட்டை கடந்து, கடற்கரைக்கு சென்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டே கடற்கரை மணலில் அமர்ந்தான். அவனுடைய கருநிற கண்கள் யாரையோ அல்லது எதையோ தேடுவது போல இருந்தது. அவன் உற்சாகமாக அங்கும் இங்கும் பார்த்துகொண்டு இருந்தான், ஆனால் அவன் தேடுவது அவனுக்கு தென்படவில்லை.

லிங்கராஜின் இளமையான மனதில் பல கேள்விகள் உள்ளது போல தெரிந்தது, அது பலத்த காற்று மழையினால் உருவானதா? இல்லை அதுவாக இருக்க முடியாது. அமைதியான மனம் விவாதத்தில் மூழ்கி இருந்த நிலையில் லிங்கராஜி சூரியன் அஸ்தமனம் ஆனதை கவனிக்க வில்லை, நீலநிற கடல், கருநிற பச்சை வண்ணமாக மாறியது.

திடீரென அவனுடைய ஆழ்ந்த சிந்தனையிலிருந்து குதித்தெழுந்து அவன் முழுகால்சட்டையிலிருந்த கடல் மணலை உதறி தட்டிவிட்டு திரும்ப காட்டுக்குள் ஓடினான், வழக்கமாக ஆடுகள் காட்டுக்குள் இருக்கும் குறுகிய நடைபாதை சாலை வழியாக வீடு திரும்ப கூட்டமாக காத்து கொண்டு இருக்கும்.

ஆனால் லிங்கராஜி ஆடுகள் மேய்ந்து கொண்டு இருந்த இடத்திற்கு சென்று பார்த்தபோது, ஆடுகள் அங்கு இல்லாததை கண்டு அவை எங்கு சென்றன? அல்லது சென்றுவிட்டதா? நான் மறுபடியும் ஆடுகளை பார்ப்பேனா? என்ற கேள்விகளோடு நின்றான்.

பள்ளியில், இரண்டாவது காலம் வகுப்புக்கு மணி அடித்தது, அது ஏறத்தாழ ஒரே நேரத்தில் படகு துறைமுகத்துக்கு வந்தடையும் சைரன் ஒலிக்கு ஈடாக இருந்தது. லிங்காவின் வகுப்பு அறையில் இருந்து, பள்ளியின் நுழைவாயில் நேரடியாக தெரியும். இரண்டாவது கால வகுப்பும் தொடங்கியபோது லிங்கா, கிருஷ்ணா ராவ் மற்றும் ஜோகா, வகுப்பில் கவனம் செலுத்தவில்லை, அவர்களின் பார்வை மீண்டும் மீண்டும் பள்ளியின் நுழைவாயிலிலேயே இருந்தது.

படகுத்துறைக்கு படகு வந்தடைந்து சில மணிநேரம் ஆகியும், பள்ளியின் முதல்வர் ஒரு நாள் முன்பே அறிவித்தது போல், அரசு சாரா அமைப்பில் (NGO) இருந்து வரவேண்டிய ஆட்கள் வர வில்லையே என்று யோசித்துக்கொண்டு இருந்தனர்.

ஜோகா வாயை மூடிக்கொண்டு “என்ன இவர்கள் இன்னும் வரவில்லை” என்று முனங்கிக் கொண்டு இருந்தான். நிமிர்ந்து உட்காரு, ஆசிரியர் உன்னை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்று லிங்கா மெதுவாக சொன்னான்.

திடீரென்று, அங்கு பெரிய சத்தத்துடன் பள்ளியின் நுழைவாயில் கதவு திறக்கப்பட்டது, உடனே எல்லோருடைய பார்வையும் வகுப்பின் கருப்பு பலகையிலிருந்து அங்கு சென்றது. அங்கு வேன், ரிக்ஷா, ஜீப்பில் இருந்து சிலபேர் வந்தனர், மாணவர்களின் கவனம் ஆசிரியர் திட்டிய பின்பே வகுப்புக்கு திரும்பியது.

சுனாமிற்க்கு பிறகு அரசு சாரா அமைப்பில் (NGO) இருந்து நீல் (Neil) தீவுக்கு ஆட்கள் வருவது வழக்கமாகிவிட்டது, அதனால் மாணவர்களுக்கு அவர்களின் வருகையும், அவர்களின் திட்டங்களும் பழக்கமாகிவிட்டது. மாணவர்கள் NGO-வில் இருந்து வருபவர்களின் விளையாட்டு திட்டங்களை மிகவும் விரும்பினர், அதாவது மாணவர்கள் வகுப்பு அறையிலிருந்து வெளியே சென்று, இயற்கையை பலவித கோணங்களில் ரசிப்பதும், பரிசுப்பொருட்கள் பெறுவதும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை தந்தது.

அந்த நேரத்திற்கு பிறகு, மூன்று பேர் சில பொருட்களுடன் பள்ளியில் நுழைந்தனர். மாணவர்கள் அனைவருக்கும் NGO-வில் இருந்து வந்து இருப்பதை, காலை சிறிய இடைவேளையில் அறிந்து கொண்டனர். ஆறு முதல் எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்களை பள்ளியின் மைதானத்தில் வரிசையாக நிற்கமாறு அறிவிக்கப்பட்டனர், மைதானத்தின் ஒருபுறம் பள்ளியின் கட்டிடமும், மறுபக்கத்தில், வேம்பு மரமும், மாமரமும் அழகாக காட்சியளித்தது. மிதமான குளிர்ந்த காற்று கடற்கரையில் அடிக்கவும், வேம்பு மரத்தின் நிழலும், ஒரு விதமான சூழலை உருவாக்கியது, மாணவர்கள் அதை ரசித்து மிகைப்படுத்தி பேசினார்கள்.

கடல் விலங்குகளின் பாதுகாப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வு திட்டம் கொண்ட விளம்பர பதாகை இரண்டு மரங்களில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. லிங்கராஜி மற்றும் அவனின் நண்பர்களான, கிருஷ்ணா ராவ், தினேஷ், ஜோகா ராவ், சகாரியா, விஜய், மற்றும்

ரமேஷ் அனைவரும் முதல் வரிசையிலும், மற்றவர்கள் மீனா, பிகாஷா, லட்சுமி, அமித், ராஜீவ் மற்றும் கணேஷ் இரண்டாம் வரிசையிலும் அமர்ந்திருந்தனர்.

அரசு சாரா அமைப்பில் (NGO) இருந்து வந்திருந்த ராஜன் சார், விமலா மற்றும் ஹமா மேடம் பற்றி அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பிறகு அடுத்து வரும் நான்கு தினத்திற்கு நடைபெறும் திட்டங்களைப் பற்றி கூறினார். அதில் சுற்றிபார்தல், சுற்றுபயணம், விவாதம் மற்றும் மாணவர்கள், தங்களின் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தி பேச வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னதைக் கேட்டு மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களும் கைகளை தட்டி, உற்சாகமடைந்தனர். இந்த கைத்தட்டல் அமைதியாக இருந்து மத்திய வேளையில் சத்தமாக பரவியது.

ஹமா மேடம் அவர்களை பற்றி அறிமுகம் செய்து கொள்ள போகிறார்கள் என்றும் ஆனால் சற்று வித்தியாசமான முறையில் என்று சொன்னார், (எடுத்துக்காட்டாக) என் பெயர் ஹமா, ஆனால் நான் என்னை அறிமுகம் படுத்தும் போது என் பெயருக்கு முன்னால் கடலில் வாழும் ஒரு விலங்கின் பெயரை சேர்த்து கொள்வேன் எனவே என் பெயர் (டால்பின் ஹமா). அதனைக் கேட்ட மாணவர்கள் சத்தமாக சிரித்தார்கள், அது அவர்களுக்கு ஒருவரை மற்றவர்களுக்கு விளையாட்டாகவும், ஆர்வமான முறையில் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் விதமாக தெரிந்தது.

ஜோகா முதலில் எழுந்து நின்று, மேடம் என் பெயர் சுறாமை ஜோகா, எல்லோரும் சிரித்து கொண்டே கைகளை தட்டினர் அதன் பின் மாணவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக அறிமுகம் படுத்திகொண்டனர்.

நான் என் நண்பனின் பெயரை என் பெயருடன் சேர்த்து கொள்ளவா? அது நான் ஸ்நார்க்லிங் சென்ற போது தொட்டு பார்த்தது என்று லிங்கா யோசித்து கொண்டே பெயரை சொல்லவந்தான் ஆனால் நிறுத்திவிட்டு, என் நண்பனை வேறு ஒரு பெயரால் அழைக்கப்பட்டால்/பட்டிருந்ததால்?

ஹமா மேடம் குரல் அவனின் சிந்தனையை உடைத்தது, ஏன் அமைதியாக அமர்ந்திருக்கிறாய், உன்னுடைய பெயரை சொல்லும் என்றார். அதற்கு அவன் டியுனா லிங்கா என்று வேகமாக கூறினான். மிக சிறப்பு என்று ராஜன் சார் மற்றும் ஹமா மேடம் கூறினார்கள், அந்தமான் தீவில் உள்ள நீரில் நிறைய சூரை (டியுனா) கிடைக்கும் என்றார்கள்.

அவர்களின் அறிமுகத்திற்கு பிறகு, விமலா மேடம் மாணவர்களுக்கு வண்ண புகைப்படங்கள் கொண்ட கடல் வாழ் விலங்குகளைப் பற்றிய புத்தகம் பற்றிக் கூறினார், அவைகளின் வாழ்விடங்கள், எவ்வாறு உணவு உண்ணும், உடம்பின் எந்தெந்த பகுதிகளை அவை பயன்படுத்தும் மற்றும் அவைகள் எப்படி இனப்பெருக்கம் செய்யும் என்று விளக்கினார்.

பள்ளி மைதானத்தில் உள்ள மரங்களின் நிழலில் அமர்ந்திருந்த லிங்கா, ஜோகா மற்றும் கிருஷ்ணா, கடல் வாழ் விலங்குகளின் கற்பனை உலகிற்குச் சென்றனர். அவர்களுக்கு இவைகளை பற்றின எந்த ஒரு புத்தங்களும் தேவைபடவில்லை.

ஹமா மேடம் கூறினார் இந்த கற்றல், நீங்கள் அனைவரும் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண் பெறுவதற்காக அல்ல, இவை பற்றி நீங்கள் அறிவது மட்டும் அல்லாமல் இந்த செய்தியை மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்தால் உங்களால் ஆழ் கடலையும் அதில்வாழும் உயிரினங்களையும் பாதுகாக்கவும் முடியும்.

இன்றைக்கு இது வரை போதும் நாளை காலை ஒன்பது மணிக்கு அனைவரும் மீண்டும் சந்திப்போம், அதில், கடல் பற்றிய ஆவணப்படங்களை பார்போம் அது மட்டும் அல்லாமல், உங்களின் அனுபவங்களை பற்றியும் பேசலாம், இதனால் நாங்கள் உங்களிடம் இருந்து நிறைய செய்திகளை தெரிந்து கொள்வோம் என்றார் ஹமா மேடம்.

லிங்காவும் அவனின் நண்பர்களுக்கும் அங்கிருந்து வீட்டிற்கு செல்ல விருப்பம்மே இல்லை கடல் பற்றின கதைகளை கேட்டுக்கொண்டே பல மணி நேரம் இங்கேயே இருக்கலாம் போல இருந்தது பின் வரிசையை நிரந்தர இடத்தை பிடித்து லிங்கா இப்போது முதல் வரிசையில் தன் நண்பன் கிருஷ்ணாவுடன் அமர இடம்பிடித்தான்.

எல்லா நாட்களை போல, லிங்கா பள்ளி முடிந்ததும் வீட்டிற்கு சென்று, மத்திய உணவை அருந்திவிட்டு, ஆடுகளை மேய்ச்சலுக்கு, கூட்டி கொண்டு சென்றான், பள்ளியில் அன்றைய தினம் மிகவும் வேடிக்கையாக இருந்தது ஆனால் லிங்காவின் இதயத்தில் ஒரு விதமான சோகம் சூழ்ந்தது, அது அவனால் அவனுடைய நண்பனின் பெயரை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை என்ற வருத்தம்.

நீல் (Neil) தீவின் மேற்கு பகுதியில் பெரிய, அடர்ந்த காடு, அசலான வெள்ளை நிறம் கொண்ட மணல் கடற்கரை, மணல் மேடு மற்றும் ஏற்ற இறக்கமற்ற சமநிலத்தால் சூழப்பட்டிருக்கும், அதில் நீல் (Neil) தீவின் கிராமம் உள்ளது, அந்த இடம் முதல் அடைக்கலம் குடியேற்றத்தின் தளம் என்பதால் அந்த கிராமம் முதல் இடத்தில் பிடித்தது, மற்ற கிராமங்கள் அவைகளின் சிறப்புக்கு ஏற்ற விதமான, இடத்தை பிடித்தது.

லிங்கா காட்டுக்குள் வந்தவுடன் ஆடுகள் மேய்வதற்கு புல்லை தேடி சென்றது ஆடுகள் எந்த திசையின் சென்றது என்பதை கவனித்து கொண்டே லிங்கா கடற்கரை மணலில் உட்கார்ந்தான். லிங்கா சோர்வடைந்து நிலைகொள்ளாமலும் இருந்தான், அவன் வெகு நாட்களாக அவனின் நண்பனை காணவில்லை, அவன் அங்கேயே படுத்துக்கொண்டு நேராக வானத்தை கண் அசையாமல் பார்த்து கொண்டு இருந்தான், கடல் அமைதியாக இருந்தது, அது குட்டையை போல இருந்தது எந்த வித உயர் அலையோ, கொந்தளிப்போ இல்லாமல் இருந்தது, அது தெளிவான, ஒளி புகும் கண்ணாடியை போல இருந்தது, சில் என்று வீசிய காற்று லிங்காவை நடுங்க செய்தது.

லிங்கா தெளிவாக, திருத்தமாக பெங்காலி பேசினாலும், அவன் தெலுங்கு குடும்பத்தை சேர்தவன், 26 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு லிங்காவின் தாத்தா, அப்பா, அம்மா மற்றும் மாமா அனைவரும் காட்டுர் கிராமம், ஸ்ரீகாகுளம் மாவட்டம், ஆந்திரபிரதேசம் என்ற இடத்தை விட்டு, அவர்கள் மெட்ராஸில் (இப்போது சென்னை) இருந்து கப்பலில் போர்ட்பிளேயருக்கு வந்து, அங்கிருந்து, நீல் (Neil) தீவுக்கு வந்தடைந்தார்கள்.

அந்த இடத்தில் அவனின் குடும்பம் சொந்தமாக ஒரு சிறிய நிலத்தை வாங்கி அதில் தகரம், மரம், தென்னை இலையை கொண்ட வீட்டை அமைத்து மேலும் ஆடுகளுக்கும், மாடுகளுக்கும் ஒரு கொட்டாயும் அமைத்தனர். அங்கு சில தென்னை மரங்களும் இருந்தது. லிங்கா மூத்த மகனாகவும், அவனுக்கு ஹேமாவதி, பாக்கியவதி என்று இரண்டு தங்கைகள் இருந்தனர்.

லிங்காவின் அப்பா போர்ட்பிளேயருக்கு, படகில் வந்து இறங்கும் சில பொருட்களை ரிக்ஷா வண்டியில் ஏற்றி கொண்டு, அங்குயிருக்கும் கடைகளுக்கு கொண்டு செல்வார், படகுதுறைக்கு மீண்டும் சென்று காய்கறிகளை திரும்ப வரும் படகுகளில் ஏற்ற உதவிசெய்வார் அவருடைய ஓய்வு நேரத்தில் அவர் அங்கிருக்கும் நில உரிமையாளர்களிடம் பண்ணை வேலை செய்வார், லிங்காவின் அம்மா வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டு, அவனின் அப்பாவோடு பண்ணை வேலையில் உதவி செய்வார் மற்றும் அவர்களின் வீட்டில் உள்ள ஆடுகள் மற்றும் மாடுகள் தரும் பாலை விற்க செல்வார், சந்தை நாட்களின் காய்கறி ஏற்றுமதி செய்ய உதவி செய்வார்.

டிசம்பர் மற்றும் ஜனவரி மாதங்களில் பகல் காலம் குறைவாகவே காணப்படும், பிற்பகலில் வெளிச்சம் சீக்கிரமாகவே மறைந்துவிடும், வடக்கு வளைகுடா ஒளி

வீட்டிலிருந்து வரும் வெளிச்சம் லக்ஷ்மன்பூர் கடற்கரையிலிருந்து தெளிவாக தெரியும், தூரத்தில் இருந்து வரும் அந்த ஒளியை லிங்கா மிகவும் ரசிப்பான்.

அவனின் சிந்தனையின் மத்தியில், திடீரென்று தண்ணீர் சிதறடிக்கும் சத்தத்தை கேட்டான், அது அமைதியான கடலில் இருந்து வந்தது, அது அவனுக்கு மிகவும் பழக்கமான சிதறடிக்கும் ஒரு சத்தம், ஒரு நொடியில், லிங்கா செருப்புகளை உதறிவிட்டு கடலுக்குள் ஓடி டைவ் அடித்தான்.

பூரிப்போடு இருந்த லிங்கா ஒரு வழியாக அவனின் நண்பனை பார்த்துவிட்டான், அவனுடைய நண்பன் லிங்காவிடம் நெருங்கி நீந்திவந்தது, சந்தோஷத்துடன் அவனின் நண்பன் அவனை தொட்டு தடவிக்கொள்ள வைத்தது.

நீ எங்கு இருந்தாய் இவ்வளவு நாளாக? உனக்கு தெரியுமா? உன்னை எவ்வளவு தூரத்திலும் படர்ந்தும் தேடினேன்? நான் எவ்வளவு கவலைபட்டேன் தெரியுமா? ஒவ்வொரு மாலையும் உனக்காக நான் இங்கு காத்துகிட்டேயிருந்தேன். லிங்கா கேட்க நினைத்த அத்தனைக் கேள்விகளையும் கேட்டான்.

தண்ணீரில் மூழ்கி மூச்சு அடக்கிக்கொண்டு இருந்த லிங்கா தண்ணீரை விட்டு மூச்சியிழுப்பதற்காக வெளியே வந்தபோது அந்தி சாய்ந்து, இருள் சூழ்வதை கண்டான். அவனுக்கு காட்டில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஆடுகள் நினைவில் வந்தது, அவன் அங்கிருந்து செல்ல வேண்டும் என்று உணர்ந்தான்.

அவனுக்கு அவன் நண்பனுடனே பேசி விளையாடி கொண்டே கடலில் இருக்கும் எண்ணம் இருந்தாலும், அவன் வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தான், அவன் விடையில்லா பிரிவை சொல்லிவிட்டு கரைக்கு நீந்தி வந்தான், அவன் காதுகளில் நண்பனின் குரல் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

அவன் கரையில் தண்ணீர் சொட்டச் சொட்ட நின்றுகொண்டு இருந்தான். அந்த இருள் சூழ்ந்த இடத்தில் ஆடுகள் கண்களில் தென்படவில்லை.

கைவிடப்பட்ட நிலையில் லிங்கா வீட்டிற்கு திரும்பினான் காட்டுக்குள் இருக்கும் களியா பதையை கடக்கும் போது ஆடுகள் மந்தையாக நின்றுகொண்டு இருப்பதை கண்டான் அவனுடைய கவலை மறைந்தது. லிங்கா ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு செல்லும் வழியெல்லாம் அவனின் நண்பனை நினைத்து கொண்டே சென்றான்.

நீல் (Neil) தீவில் வசிக்கும் குடும்பங்கள் அவனின் நண்பனை ஜால் சுறா என்று அழைப்பார்களாம், அவன் மனதுக்குள் என் நண்பன் என்ன காட்டு பன்றி போலவே இருக்கிறான் /இல்லை மாட்டை போல இருப்பான் . அங்கிருக்கும் மக்கள் அவன் நண்பனை அப்படி கூப்பிடுவது பிடிக்கவில்லை, அது அவனுக்கு மன வேதனையை தந்தது. என் நண்பனுக்கு, கண்டிப்பாக வேறொரு பெயர் கண்டிப்பாக இருக்கும் அது சிறந்த ஒன்றாகவே இருக்கும் என எண்ணினான்.

அடுத்த நாள் காலை லிங்காவின் வகுப்பறையில் நல்ல ஒரு சுழ்நிலையில் இருந்து ஏந்த ஒரு மாணவர்களுக்கும் அவர்களின் அன்றாட பள்ளி வேலைகளின் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை மாணவர்கள் எல்லோரும் ராஜன், ஹமா மற்றும் விமலா NGO-வில் இருந்து வருவதற்க்காக காத்துக்கொண்டு இருந்தனர்.

பள்ளியின் இரண்டாவது கால மணி அடித்தவுடன் மாணவர்கள் அனைவரும் பள்ளியின் மண்டபத்தின் ஒன்றுகூடி காலை வணக்கம் கூறினர் ஹமா மேடம் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பற்றி என்ன தெரியும் என்று கேட்டார்?

என்ன வகையான கடல் விலங்குகளை நீங்கள் நீல் (Neil) தீவில் பார்த்து உள்ளீர்கள் என்று கேட்டார், இந்த விலங்குகள் பற்றின நிகழ்வுகள் எதாவது தெரியுமா யாரும் கூச்சப்படாமல் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்வதை கேட்பதற்காகதான் நாங்கள் இங்கு இருக்கிறோம்.

திரென்று கூச்ச சுபாவம் உள்ள மாணவர்கள் அவர்களின் அனுபவத்தையும் விலங்குகள் அறிவாற்றல் பற்றியும் மிகவும் உற்சாகத்தோடும் எளிமையான முறையில் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அவைகள் சொரிமீன், கனவா, பவளப்பாறைகள், இறால், ஓங்கி, கடல்பசு மற்றும் கடல் ஆமை பற்றி தன்னிச்சையாக கூற தொடங்கினர் ஏழாம் வகுப்பு ஆசிரியர் சுமிர் சார் மாணவர்களுக்கு இருக்கும் இம்மாற்றத்தை வியப்புடன் பார்த்தார்.

வழக்கமான பாடவகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒரு சலிப்பான தோற்றத்தை தந்தது ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் கூறுவதை உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். மாணவர்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள இம்மாற்றத்தை சக ஆசிரியர்கள் வியப்புடன் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டனர்.

கிருஷ்ணா ராவ் தன்னுடைய அப்பாவின் மீனவ தொழிலின் அனுபவத்தை பற்றி கூறினான், ஒரு பெரிய மீன் எப்படி அவரின் படகு திருப்பியது, கிருஷ்ணாவின் தாய் எப்படி மீன்களை காயவைத்து, சந்தையில் எப்படி விற்பனை செய்வார் என்றும். குடும்ப உறுப்பினர்கள் கோவிலில் நல்ல மீன்பிடி நாளாக இருக்க வேண்டும் என்று கடவுளிடம் வேண்டுவதை பற்றியும் கூறினான்.

ராஜன் சார், உங்களுக்கு அந்தமான், நிக்கோபார் தீவின் மாநிலத்து விலங்கின் பெயர் தெரியுமா? என்று கேட்டார், அதை நீல் தீவில் உள்ள நீரில் பார்க்க முடியும் என்று சொன்னார். மாணவர்கள் அமைதியாக முனுமுனுத்துக் கொண்டே ஒருவரோடு ஒருவர் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டனர், ராஜன் சார் கேட்டது என்னவாக இருக்கும் மாணவர்களின் ஆர்வம் அவர்களின் கண்களில் தெரிந்தது.

நீங்கள் நான் காட்டும் ஆவணப்படம் பார்க்கும் போது உங்களால் அதை எளிதாக அடையலாம் கண்டுபிடிக்கமுடியும்.

ஒரு இருட்டறையில் மாணவர்கள் அனைவரும் திரையை பார்த்து அமர்ந்தனர், அவர்கள் அந்த திரையில், ஒரு தீவை பார்தார்கள், அந்த தீவு சுற்றி மரங்களும், நடுகடலில் சின்ன சின்ன மணல் திட்டிகளும், ஆங்காங்கே சிறு படகுகள் அலைகளில் ஆட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு நடனம் ஆடிகொண்டு இருந்தது.

ரமேஷ் அங்கே பாரு, வெள்ளையாக தண்ணீரில் தெரிகிறது என்று கிருஷ்ணா பரவசத்தின் கூறினான்.

ஆமா ஆமா நானும் பார்த்தேன் என்று ராமேஷ் அவன் உட்கார்ந்து இருந்த இடத்தில் எழுந்து நின்றான். அந்த விலங்கின் படம் திரையில் அது “ஜாலா சுறா” நாங்கள் அதை பல முறை கடலில் பார்த்திருக்கிறோம். எங்க அப்பா அது பன்றி போலவே இருக்கும் என்று மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாக சொன்னார்கள். இதுதான் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவின் மாநில மீன் என்று ஹமா மேடம் கூறினார்.

மாணவர்கள் அமைதியாக ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக்கொண்டே, ஹமா மேடம் கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்து கொண்டு இருந்தனர், ஆனால் லிங்கா மட்டும் திரையையே இமைக்காமல் தன்னைமறந்து பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான் அவன் தன் நண்பனை பள்ளி அறையில் பார்ப்பான் என்று கனவில் கூட நினைக்கவில்லை.

உங்களுக்கு இந்த விலங்கின் பெயர் தெரியுமா என்று ராஜன் சார் கேட்டார்? இல்லை, எங்களுக்கு தெரியாது என்று மாணவர்கள் ஒன்றாக சத்தமிட்டனர்.

இந்த விலங்கின் பெயர் "கடல்பசு (டுகாங் - Dugong)" இவை பெரிய பாலூட்டிகள், இவை கடல் தாழைகள் மட்டுமே உண்ணும் அப்படி என்றால் இவை சைவ வகையை சார்ந்தவை. மலாய் மொழியில் "டுகாங்" என்றால் கடலின் பெண். இங்கு வாழும் மக்கள் இவைகளுக்கு பல பெயர் வைத்து அழைப்பார்கள், கடல் பசு, கடல் பன்றி, கடல் ஓட்டகம் என்று கூறினார் ராஜன் சார்.

லிங்காவிற்கு டுகாங் என்ற பெயர் மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவனுடைய சட்டை பையில் இருந்த பேனாவை எடுத்து தன் கையில் டுகாங் என்று எழுதிவைத்துக்கொண்டான். அவன் மனதில் டுகாங் என் நண்பன் டுகாங் என் நண்பன் என்று கூறிக்கொண்டே இருந்தான்.

லிங்கா அவனுடைய மாமாவுக்கு அவன் மிகவும், நன்றிக்கடன் பட்டான், அவனுடைய ஸநார்க்லிங்கைப் பயன்படுத்திகொள்ள அனுமதி கொடுத்ததாள்தான் அவனால் அவன் நண்பனை பார்க்க முடிந்தது.

திரையில் கடல்பசு (டுகாங்) கடல் மட்டத்தில் வளர்ந்து இருந்த தாழையை மேய்ந்து கொண்டு இருந்தது, லிங்கா உடனே அங்க பாருங்க, டுகாங் தாழையை சாப்பிடுகிறது, அதனால் தான் அதற்கு கடல் பசு என்று பெயர் வந்தது என்று நினைக்கிறேன் என்று ராஜீவ், நாகேஷ் மற்றும் சின்னாவிடம் அமைதியாக கூறினான்.

உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா நான் உங்களிடம் சொன்னேன், டுகாங் ஒரு கடல் தாழைகளை மட்டுமே உண்ணும் விலங்கு அதனால் தான் அவை தாழை நிறைந்த கடல் பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. அது மட்டும் இல்லாமல் டுகாங்கிற்கு உணவு சங்கிலியில் மிகவும் முக்கியமான பங்கு உண்டு என்று ராஜீவ் கூறினார்.

கடல் தாழைக்கு சூரியனிலிருந்து ஆற்றல் கிடைக்கிறது, அதனால் தான் அவை நல்ல கடல் தாவர உணவாக உருவாகமுடிகிறது. இதை உண்ணும் டுகாங்கும் அதனுடைய ஆற்றலும் உணவு சார்ந்த சக்தியையும் அடைய முடிகிறது. இந்த விலங்குகள் உருவாக்கும் கழிவுகளை கடலில் வாழும் சின்ன சின்ன மீன்கள் உண்ணும், இதன்மூலம் சூரியனின் சக்தி இவைகளிலும் பகிரப்படுகிறது. இந்த சிறியவகை மீன்கள்

பெரிய மீன்களாக வளரும் அல்லது சிலநேரங்களின் அவை பெரிய மீன்களால் சாப்பிடப்படுகிறது. கிருஷ்ணாவின் தகப்பனார் போல பல மீனவர்கள் இந்த பெரிய வகை மீன்களை பிடித்து சந்தையில் விற்பனை செய்வார்கள், அவைகளை நாம் வாங்குகிறோம். மீன்களை உண்பதால் பல சத்துக்கள் நமக்கு கிடைக்கிறது.

இதை கேட்ட லிங்காவிற்கு, மனதில் ஒரு பெரிய சந்தோஷமும் பெருமையும் கொண்ட உணர்வு ஏற்பட்டது. ஏன் என்றால் அவனின் நண்பனால் மனிதர்களுக்கு பல பயன்கள் கிடைக்கிறது என்று.

இந்த விலங்குகளின் அன்பான நடத்தை, இயற்கையான தாய்மை உணர்வும், அவைகளை சிறிய மீன்களின் பாதுகாவலர்களாக மாற்றின. இதனால் சிறிய மீன்கள் நிறைய வளர்ந்து நல்ல ஒரு சத்துவாய்ந்த உணவாக மாறுகிறது. இவைகளின் பங்கை புறக்கணிக்கவும் முடியாது, மறக்கவும் முடியாது என்று விமலா மேடம் கூறினார்.

மேடம் கடல்தாழைகள் எல்லா இடத்திலும் வளருமா என்று சங்கர் கேட்டான்.

நல்ல ஒரு கேள்வி என்று சொல்லி இல்லை, இந்த கடல் தாழைகள், படர்ந்த ஆழமற்ற, கடல் படுக்கை சார்ந்த இடத்திலும் எடுத்துகாட்டாக கடலோரங்களிலும் அலையாத்தி/சதுப்பு நிலக்காடு இருக்கு இடங்களில் வளரும் டுகாங் கடல் படுக்கையில் இருந்து தாழைகளை முழுவதும் பிடிங்கிதான் உண்ணும், அப்படி செய்யமுடிய வில்லை என்றால், மேலாக இருக்கும் தாழைகளை மட்டுமே உண்ணும். டுகாங்கின் குறைவான கண்பார்வைக்கு அவைகளின் வாசனை மற்றும் சுவைக்கும் தன்மை பக்க பலமாக உள்ளது. இந்த விலங்குகள் பலமான உடல் அமைப்பை கொண்டது மற்றும் அவைகளில் துடுப்புகள் மேய்ச்சலின் போது உடலை சமநிலையாக இருக்க உதவுகிறது எனற் விமலா மேடம், திறையில் அதன் படங்களை ஆர்வமாக இருந்த மாணவர்களுக்கு காட்டினார்.

சீமா, நீல் (Neil) தீவுகளின் டுகாங் வாழ்ந்தாலும் அதைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லையே என்றாள் ஆமாம் நமக்கு தெரிந்ததெல்லாம் அவை கடல் பன்றி என்று மட்டும்தான் என்றாள் சுப்புலட்சுமி.

ராஜன் சிறிய கடல்பசு (டுகாங்) பற்றி இன்னும் பல சுவாரசியமான விஷயங்களை நாம் பார்க்கப்போகிறோம், அதனால் தான் நாங்கள் இங்கு இருக்கிறோம், இந்த கடல்பசு (டுகாங்) விலங்கினை பற்றி நீங்கள் அறிவதன் மூலம் உங்களால் அதை நேசிக்க முடியும், அதுவே அவைகளை காப்பாற்றவும் உதவும்.

ரமேஷ் கேட்டான் அந்தமானில் மட்டும்தான் கடல்பசு (டுகாங்) காணப்படுகிறதா?

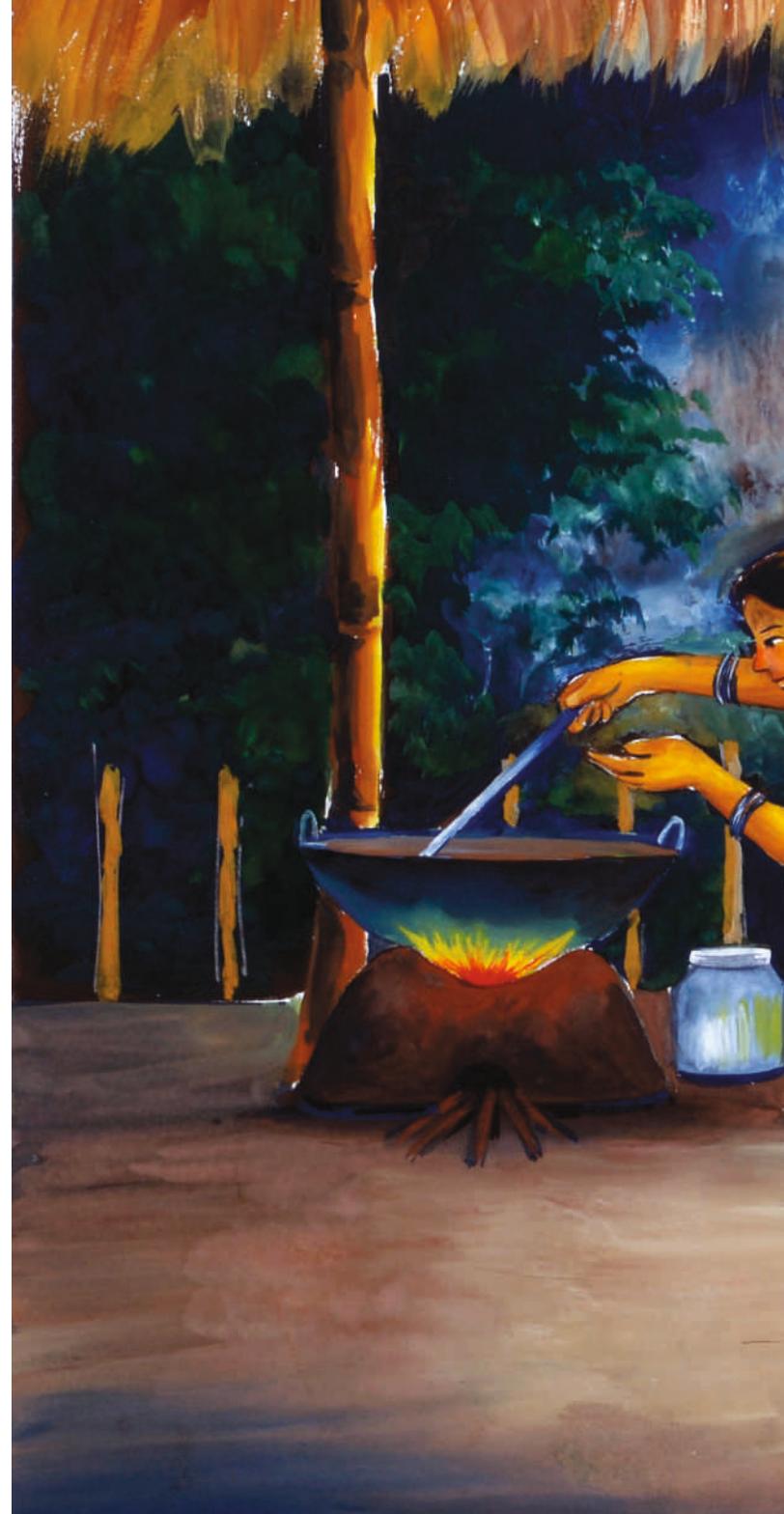
ராஜன் சார் அதற்கு, அவைகள், கச்சி வளைகுடா (குஜராத்), பாக் ஜலசந்தி மற்றும் மன்னார் வளைகுடா (தமிழ்நாடு) அங்குமட்டும் அல்லாமல் பாரசீக வளைகுடா, சீனா, ஜப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற இடங்களிலும் காணப்படும் என்றார்.

அன்று, அந்தி சாய்வதற்கு முன்பே லிங்கா அவனின் ஆட்டுமந்தையை எப்போதும் போல் ஓட்டிக்கொண்டு வந்தான். அவன் குளித்துவிட்டு, ஒரு பார்வை அவனின் கைகளிலேயே வைத்துக்கொண்டே இருந்தான். அது அவன் டுகாங்யின் பெயர் எழுதி இருப்பது அழிந்துவிட போகிறது என்று. பிறகு லிங்கா அவன் தாயும் மற்ற பெண்களும் அவர்களின் குல தெய்வமான மைகினி அம்மன் திருகோவிலுக்கு சென்றனர், அந்த மாலை கோவிலில் விளக்கேத்தி, லிங்காவின் அப்பாவும் மற்ற ஆண்களும் அம்மனிடம் மீன் பிடிக்க செல்லும் முன் நல்லநாளாக அமையவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அது பல நேரங்களில் இரவு பொழுதாகத் தான் இருக்கும்.

லிங்கா வீட்டுப்பாடம் படிக்க உட்கார்ந்தான், அவன் அம்மா அலமேலு, மகர சங்கராந்திக்காக செய்து கொண்டிருந்த பலகாரத்தின் வாசனை அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தது. லிங்கா பள்ளியில் வரும் பரிட்சைக்கு நன்றாக படித்திருந்தாலும் அவனால் பாடத்தில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை, அவனுடைய நினைவுகள் மீண்டும் அவன் முதல் முதலில் டுகாங்கை பார்த்த நினைவுக்கே சென்றது.

லிங்காவின் அப்பா லட்சுமன், மீன்பிடிப்பது வயலில் வேலை செய்வது, படகு துறைக்கு ஏற்றுமதி/இறக்குமதிக்காக இருக்கும் சுமை தூக்கும் வேலை மட்டும் அல்லாமல், அங்கு வரும் சுற்றுலா பயணிகளை நாகன் பிஸ்வாக்கு சொந்தமான கண்ணாடி மட்டத்தை கொண்ட படகில் இருக்கும் பவளப்பாரையை சுத்திக்காட்டுவார் அவருக்கு

இந்தி சீராக தெரியாவிட்டாலும், அவருக்கு எல்லா விதமான பவளம் மற்றும் அது எங்கு கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிந்து வைத்திருந்தார், இதன் காரணமாக திரு. பிஸ்வார், லட்சுமன் மட்டுமே அங்கு வரும் சுற்றுலா பயணிகளை, சுற்றிகாட்ட அனுமதிப்பார். லட்சுமன் முதல் முதலில் நீல் (Neil) தீவுக்கு வந்தபோது, அவர் பெரும்பாலும் டைவிங் செல்லுவார். அவர் பவளப்பாறை அருகே வரும் மீன்களை கூர்மையான ஈட்டியை வைத்து மீன்பிடிப்பார்.

லிங்கா ஆறாம் வகுப்பு படிக்கும் போது, அவன் அப்பாவின் ஸ்நார்க்லிங் மற்றும் மீன்பிடிக்கும் ஈட்டியை எடுத்துக்கொண்டு, தனியாக டைவிங் சென்றான், இதை கண்டுபிடித்த லிங்காவின் பெற்றோர், கோபம் அடைந்து ஸ்நார்க்லிகங்கையும் ஈட்டியையும் தூக்கி போட்டுவிட்டார்கள், ஆனாலும் அதை கண்டுபிடித்து லிங்கா அதை மாட்டு பண்ணையில் ஒளித்து வைத்தான்.

பவளப்பாறைகளை பார்க்க திருட்டுத்தனமாக கடலில் செல்வது அவனுக்கு மிகவும் இன்பம். அவனின் பெற்றோர் பாரத்பூருக்கு அல்லது ராம்நகர் காய்கறி வாங்க செல்லும்போதெல்லாம் லிங்கா அமைதியாக ஸ்நார்க்லிங் மற்றும் ஈட்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு கடல் ஓரமாக சென்று டைவிங் செய்வான். சில நேரங்களில் தூரத்தில் இருக்கும் ஆழ்கடலுக்குக் கூட செல்வான். அவன் பெற்றோர் வீடு திரும்புவதற்கு முன்பே திரும்பி வந்து குளித்துவிட்டு ஒன்றும் தெரியாதது போல் இருப்பான்.

ஒரு ஞாயிறு மதியம், லிங்காவின் பெற்றோர் மற்றும் அவனின் சகோதரிகள் பாரத்பூருக்கு சென்றனர் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி, லிங்கா ஸ்நார்க்லிங்கை ஒரு கையிலும் ஈட்டியை மற்றொரு கையிலும் எடுத்துக்கொண்டு தென்னந்தோப்பு வழியாக ஓடினான். இதைவிட ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அவனுக்கு கிடைக்காது என்று அவனுக்கு தெரியும். லட்சுமண்பூர் கடலுக்கு மதியம் சென்றடைந்தான் காலம் தாமதிக்காமல், அவன் கடலுக்கு சென்று, ஸ்நார்க்லிங்கை போடும்முன் அவனின் உமிழ்நீரை போட்டு அதை துடைத்தான். நீந்திகொண்டே லிங்கா அவனுடைய மிக பிரியமான சிவப்பு பவளப்பாறை இருக்கும் இடத்திற்கு சென்றான். இவ்வித கண்கொள்ளா காட்சியை நிலத்தில் பார்க்க முடியுமா என்பதுபோல் மீன்களை கண் இமைக்காமல் பார்த்துகொண்டு இருந்தான்.

அந்த நேரம் அவன் மனதில் ஆயிரம் கேள்விகள் இருந்தது பவளப்பாறைகள் தாவரங்களா? அல்லது விலங்குகளா? இவைகள் எப்படி வாழுகிறது இவை எதாவது உண்ணுமா? என்று குழம்பிபோனான், ஆனால் அப்பா இவைகளை வண்ணம் பூசிய பாறைகள் என்று தானே சொன்னார்?

லிங்கா திடீரென்று அவனின் ஆழ்ந்த நினைவுகளின் இருந்து திரும்பினான், அவனை நோக்கி ஒரு சாம்பல் நிற விலங்கு நீந்தி வருவதை கண்டான் உடனே அவன் ஈட்டியை போட்டுவிட்டுடான், அவனின் உடம்பில் நடுக்கத்துடன் என்ன விலங்கு இது, இது என்னை சாப்பிட்டுவிடுமோ? என்ன இது ஒரு வித்தியாசமான உருவம் அதன் முகம் கடல் தரை/மட்டத்தை பார்த்தபடி இருக்கிறது. லிங்கா பவளப்பாறைகளால் ஏற்பட்ட காயத்தை கவனிக்காமல் அவனால் முடிந்த வேகத்தில் கரைக்கு திரும்பினான்.

லிங்காவின் தாய் அவனை அழைத்த பின்னரே அவனின் சிந்தனையிலிருந்து திரும்பினான், பலகாரத்தின் வாசனை லிங்காவின் மூக்கை துளைத்தது. உண்ணும்போது, லிங்கா அவனின் பெற்றோரிடம் டுகாங் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா என்று கேள்வி கேட்க வேண்டும். என்று கைகலை கழிக்கொண்டு, அவனின் தந்தையிடம் சென்றான்.

அப்பா எங்கள் பள்ளிக்கு சில மேடம்/ஒரு சாரும் சென்னையில் NGO-வில் இருந்து வந்திருதாங்க, அவங்க டுகாங் பற்றிய படம் காண்பித்து, அதை அப்படியே அப்பா அம்மாகிட்ட டுகாங் பற்றி ஏதாவது தெரியுமானு கேட்க சொன்னார்கள் என்றான்?

கடல் பன்றியை பற்றி என்ன சொல்ல முடியும் என்று அவன் அப்பா சட்டென்று கேட்டார். அவைகளை அப்படி சொல்லாதீங்கள், ஏன் அவைகளை டுகாங்ஸ் என்று அழைக்கக்கூடாதா என்று லிங்கா கேட்டான்.

பாகர் இலைகளை ஆடுகளுக்கு காண்பித்து கொண்டு (அதை அவைகள் மகிழ்ச்சியும் வேகமாக உண்ணும்) லிங்காவின் அப்பா அமைதியாக நின்றுகொண்டு இருந்தார்.

பல வருடங்களுக்குமுன், மழைகாலத்தின் போது, ஒரு டுகாங்கின் இரத்தம் கசிந்த உடல், கடற்கரையில் பார்த்தேன். வேட்டையாடும் யாராவது அதின் உடலில் இருக்கும் இறைட்சியை இறைக்காக வெட்டி இருப்பார்கள், என்று சொல்லிவிட்டு, தூங்குவதற்கு நேரம் ஆகிவிட்டது போ, பள்ளிக்கு செல்லும் முன் மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு வயல்வெளியில் கட்டிவிடு என்றார்.

இரவு முழுவதும் திரும்பியும், புரண்டு கொண்டும் வேட்டையாளர்கள் என் நண்பனை கொன்றுவிடுவார்களோ என்று யோசித்து கொண்டே இரவை கழித்தான்.

காலையில் பள்ளி செல்வதற்கு முன் லிங்கா, கிருஷ்ணாவிடம் டுகாங்கை பார்த்தாகவும் அதை பார்த்த போது அவனுக்கு பயத்தை ஏற்படுத்தியதையும், அது ஒரு அமைதியான ஒரு விலங்கு என்பதை உணர்ந்தான் என்று கூறினான். கிருஷ்ணா முதலில் திகைத்துப் போனாலும், அவனுடைய தாத்தா அவனுக்கு சொன்ன ஒரு கதையை பற்றி சொன்னான், அது நீர் குஞ்சு பற்றியது, அந்த உயிரினம் தேவதைகளைப் போல இருக்குமாம், ஆனால் அவற்றின் கீழ் பகுதி உடல்/உருவம் மீன் போல இருக்குமாம் ஏறத்தாழ டுகாங்கை போல.

நீ மறுபடியும் அதை பார்த்தியா? நீ நீச்சலடிக்க சென்றாயா என கிருஷ்ணா கேட்டான்.

அதற்கு இல்லை நான் என் மாமாவின் சிறிய படகை எடுத்துக் கொண்டு, மூங்கில் கொம்புகளை முன்னே செல்வதற்கு பயன்படுத்தி கொண்டேன் என்று லிங்கா கூறினான்.

சரி, அப்பறம் என்ன நடந்தது என்று கிருஷ்ணா ஆவலோடு கேட்டான்.

அதை முதலில் பார்த்த இடத்திற்கு மேலும் கீழும் சென்றேன், ஆனால் என்னால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை வருத்தத்தோடு வீடு திரும்ப நினைக்கும் போது டுங்கி தானாக இயங்கியது, என்னவென்று சுற்றி பார்த்தேன், ஆனால் அங்கு ஒன்றுமே இல்லை, மறுபடியும் படகைச் சுற்றியது, எட்டி பார்த்த போது, ஒரு பெரிய விலங்கு படகை சுற்றிக் கொண்டும், அவை கடல் மட்டத்தில் வாழும் கடல் தாழைகளை தேடிக் கொண்டும் இருந்தது அது அவ்வப்போது நீரை விட்டு வெளியே வந்து படுத்து சென்றது அது கண்டிப்பாக ஒரு நீர் குஞ்சு இல்லை என்று அறிந்தேன். ஆனால் அது மிகவும் அமைதியான ஒரு விலங்கு, அன்றைக்கு நான் அதன் அசைவுகளை மட்டும் தான் கவனித்தேன்.

நீ ரொம்ப தைரியசாலி என்று கிருஷ்ணா லிங்காவிடம் ரசித்துக்கொண்டே கூறினான்.

அன்று நான் என் அப்பா அம்மாவிடம் எதுவும், சொல்லவில்லை ஆனால் அன்று மாலை என் மாமாவிடம் அந்த விலங்கை பற்றி கூறினேன், அவர் அந்த விலங்கு எனக்கு தெரியும். நான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன் ஆனால் அதை நான் நம்பவில்லை நான் அவரிடம் டுகாங்கை பார்த்த இடத்திற்கு கூட்டி செல்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

அப்படியா என்று கிருஷ்ணா கேட்டாள்?

ஆமாம் என்றான் லிங்கா. நான் படகில் இருக்கும் போது தண்ணீரில் என் கையை வைத்தேன் எனக்கு எதுவும் ஆகவில்லை ஆனால் சிறிது நேரத்திலேயே நான் தூங்கிவிட்டேன் திடீரென்று ஏதோ ஒன்று என் விரலைத் தொட்டது பயந்து எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு தண்ணீரை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன் டுகாங் எனக்கு மிக அருகில் இருந்தது சில நேரங்களில் அது மேலே வந்து மறுபடியும் தண்ணீரில் முழுகியது.

நீ அதை தொட்டாயா? என்று மீண்டும் கிருஷ்ணா கேட்டாள்?

ஆமாம், முதலில் தண்ணீரில் கைவைப்பதற்கு கொஞ்சம் பயமாக இருந்தது. ஆனாலும் நான் கையை வைத்தேன் டுகாங் என்னிடம் வந்தது. அது ஒரு நண்பனிடம் வணக்கம் சொல்வது போல் இருந்தது. ஆனால் நான் ஒரு விஷயத்தை என் மாமாவிடம் சொல்லவில்லை.

அன்று பயிற்சி பட்டறையின் இறுதி நாள். மாணவர்கள் அனைவரும் கடல்பசுவைப் பற்றி அறிந்ததில் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். அன்று அவர்கள் முன்தினத்தில்

கற்றுக்கொண்டவை பற்றி பகிர்ந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது.

மாணவர்களுக்கு காலை வணக்கம் என்று கூறி விமலா மேடம், அன்றைய நாளை நீங்கள் கற்றுக்கொண்டதை பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று ஆரம்பித்தார். உடனே அங்கே ஒரு விதமான சலசலப்பான ஒளி எழுந்தது. அது மாணவர்களுக்குள் நான்தான் முதலில் சொல்லுவேன் என்ற போட்டி தான் சிறிது நேரம் கழித்து சற்று அமைதியான பிறகு ராஜன் சார், நான் லிங்கா சில நாட்களாக அமைதியாக இருப்பதை கண்டேன். அதனால் அவன் இன்றைக்கு எதாவது பகிர்ந்து கொள்வான் என்று நினைக்கிறேன் என்று கூறினார். அது சரிதானே என்றார்?

முதலில் லிங்காவிற்கு இப்படி தனித்து தெரிந்து விட்டோமே என்ற ஒரு எண்ணம் வந்தாலும் பிறகு அவன், அவனுடைய நண்பர்களின் முகத்தை பார்த்த பிறகு தைரியமாக உணர்ந்தான். சற்று அமைதிக்கு பிறகு லிங்கா பேசத் தொடங்கினான்.

நான் என் தந்தையிடம் டுகாங் பற்றி கேட்டபோது அவர் ஒரு நிகழ்வை கூறினார். சில சுயநலமான ஆட்கள் டுகாங்கை பிடித்து அதை கொடூரமாக கொன்று விடுவார்களாம், லிங்காவின் குரலிலும் முகத்திலும் இருந்த சோகத்தை அங்கு இருந்த அனைவரும் உணர்ந்தனர்.

மற்றவர்களை போல, என் தந்தையும் கடலோரத்தில் டுகாங்கின் உடலை பார்த்திருக்கிறார். சிலர் அதன் சதையை மீன் பிடிப்பதற்கு உபயோக படுத்துவார்களாம். கொள்ளையர்கள் அதின் சதையை மீன் எண்ணை எடுப்பதற்காக பயன்படுத்துவார்களாம், லிங்காவின் குரலில் ஒரு திணறல் ஏற்பட்டு அவசரமாக நன்றி என்று கூறிவிட்டு அமர்ந்தான்.

அதன் பின் அந்த இடத்தில் மிகவும் அமைதியான சூழ்நிலை நிலவியது.

லிங்கா சொல்வது சரி என்று லோகேஷ் கூறினான். இது கடற்கரையில் நடந்தது, என் தாத்தா கொள்ளையர்களை மிக கடுமையாக எச்சரித்து விரட்டியடித்தார்.

ஆமாம், என்ற சபிட்டரி, நம் நாட்டு தீவில் நடந்த கொடுமான நிகழ்வு, இந்த பாவப்பட்ட விலங்கை கொன்றதற்காக கொள்ளையர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர் என்று என்னுடைய அம்மா கூறியுள்ளார்கள். மாணவர்கள் அனைவரும் அதனை ஒப்புக்கொண்டனர்.

இந்த நிகழ்வு விழிப்புணர்வும், பொறுப்புணர்வையும் எங்கள் இடையே உருவாக்கியுள்ளது. ஆனால் இது போதுமானது இல்லை என்றார் ராஜன் சார். இது மற்றவர்களுக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏன் என்றால் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் கடலோடு ஒன்றியிருக்கிறோம். இந்த கொடூரமான பழக்க வழக்கம் ஆதி காலத்திலிருந்தே நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இது பல மக்களின் வாழ்வாதாரமாகவும் இருக்கிறது.

இந்த உரையாடல் நடந்து கொண்டு இருந்த போது பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் அந்த அறைக்கு வந்தார். அவர் மாணவர்களின் ஆர்வத்தையும் பங்களிப்பையும் பார்த்து ஆச்சரியத்துடன் ஈர்க்கப்பட்டார். மாணவர்களை புகழ்ந்து பேசி பெருமைப்பட்டார். இது மாணவர்களிடையே ஆனந்தத்தை தந்தது.

நாளை மறுநாள் விழிப்புணர்வு பட்டறை நிறைவு விழா அன்று மாணவர்கள், இந்த நான்கு நாள் பட்டறையில் கற்றுக்கொண்டதை தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தில் (NGO) இருந்து வந்திருக்கும் நபர்கள் முன்னிலையில் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு நாளாகும், மாணவர்கள் உற்சாகப்படும் வகையில் சுவரொட்டி மற்றும் பெரிய பேனர்கள் காட்சியளிக்கப்பட்டது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் சேர்ந்து அந்த நிகழ்ச்சிக்கு தேவையான ஏற்பாடுகளுக்கு உதவி செய்தனர். ஹாவ்லாக் வனத்துறையின் துணை உதவியாளர் அந்த நிகழ்ச்சியின் சிறப்பு தலைமை விருந்தினர் ஆக வரவேற்கப்பட்டிருந்தார். அவருடன் பஞ்சாயத்து தலைவர், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள், ஜில்லா வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் மற்றும் மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் கலந்து கொண்டனர். சரஸ்வதி பூஜை நடைபெறுவது போல் பள்ளியின் சூழ்நிலை கலகலப்பாக இருந்தது.

மேடை திரைக்கு பின்னால் விங்கா நின்றுகொண்டு இருந்தான். ஆனால் அவனின் சிந்தனை இறந்த டுகாங் உடலையும் மற்றும் அவனின் நண்பனின் உருவபடங்களையும் நினைவுபடுத்திக்கொண்டே இருந்தது.

தனியாக நின்று கொண்டு என்ன நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாய், நமக்கு நேரம் இல்லை வா ஒருமுறை கதையின் வாக்கியத்தை பார்க்கலாம் என்று கிருஷ்ணா விங்காவிடம் கூறினாள்.

பகல்கனவிலிருந்து விழித்த லிங்கா இங்கும் அங்கும் சுற்றிப் பார்த்தான். அவனின் நண்பர்கள் அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு தயாராக இருந்தனர். அவன் எந்த ஒரு பள்ளி நிகழ்ச்சியிலும் பங்கேற்காதது போல் தடுமாற்றத்துடன் இருந்தான்.

பயப்படாதே, தலையை நிமிர்ந்து பார் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று கிருஷ்ணா கூறினான். லிங்கா தலையை ஆட்டிக்கொண்டே நேராக நிமிர்ந்து பார்த்தான். மூன்று நாள் பயிற்சி பட்டறை நல்ல நிகழ்வாக அமைந்தது மட்டும் இல்லாமல் உற்சாகமாகவும் இருந்தது. மாணவர்கள் மற்றும் அசிரியர்களுக்கு செயல்முறை திட்டங்கள் பற்றி பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டது. மாணவர்கள் மீனவர்களுடனும் மற்றும் கடல் சார்ந்த மக்களுடனும் உரையாட உற்சாகப்படுத்தப்பட்டனர். இதனால் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை அந்தமான் கம்சார் மக்களிடையே உணர்த்த முடியும், இன்றைய நிகழ்ச்சியின் முக்கிய காரணம் மாணவர்கள் எந்த அளவிற்கு கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பற்றியும் அதன் விழிப்புணர்வு பற்றியும் உங்களிடமும், பெற்றோர்கள் மற்றும் முதியவர்களிடமும் பகிர்ந்துகொள்வதற்காக சுமார் 50 மாணவர்கள் உயர்நிலை மற்றும் நடுநிலை பள்ளி மாணவர்கள் ஒரு நாடகத்தை வழங்குவார்கள் இதை நீங்கள் கண்டுகளிப்பீர்கள் என்று வினித்தா மேடம் கூறினார்.

மாணவர்கள் கடல் உயிரினங்கள் போல் வண்ணமயமான ஆடை அலங்காரத்துடன் இருந்தனர். சொரிமீன், கனவா, கடல் குதிரை, கடல் ஆமை, கடல்பசு, ஓங்கி போல் இருந்தனர். அனைவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து

“ நீல வானத்தின் மடியில் இருக்கும் நீல கடல் எங்களின் வீடு

நீங்கள் அசையும் போது சிரித்துகொண்டு பார்ப்போம்

பெரிய மீன்களை பார்க்கும்போது பவளப்பாறையில் ஒலிந்து கொள்வோம்”

அவர்கள் நிறைய பாடல்களை பாடினர். அது மேடையில் மீன்களின் திருவிழாபோல் இருந்தது. பிறகு கடல்பசு (டுகாங்) வந்தது. மீன்களும், கடல்பசுவும் சேர்ந்து கடல்பசுவின் உணவு பழக்கவழக்கங்களை பற்றி பாடினர்.

அந்த மீன்கள் பாடியது-

”டுகாங்கு, டுகாங்கு ரொம்ப நல்ல டுகாங்கு

தாயைபோல நேசிக்கும், யாரையும் தூரத்தாது

மற்றவர்களுக்கு ஊட்டச்சத்தை அளிக்கும்”

அந்த டுகாங் பாடியது-

“நான் உங்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை தருகிறேன்
பேராசை பிடித்த படகோட்டிகள் மற்றும் மறைமுக கொள்ளையர்களுக்கும்
நம் கடலில் சுற்றி திரிகின்றனர்”

பாடல்கள் முடிந்தபிறகு மூன்று கடல் கொள்ளையர்கள் மேடைக்கு வந்து எப்படி இந்த பாவப்பட்ட டுகாங்கை கொல்வது என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

நேற்றைக்கு இந்த இடத்தில்தான் கடல்பசுவை பார்த்தேன். படகை நிறுத்துங்கள் சத்தம் போடதீர்கள் அது வந்தவுடன் ஈட்டியை எறியுங்கள் என்று ஒருவன் கூறினான். நீ சரியாக சொன்னாய் மதன் என்று மற்றொரு கொள்ளையன் கூறினான். நானும் இந்த இடத்தில்தான் பார்த்தேன் அதன் மிக அதிக கொழுப்பு இருந்தது. நமக்கு நிறைய எண்ணை கிடைக்கும் என்று கூறினேன்.

கொள்ளையர்கள் ஈட்டியை தூக்கி எறிய முற்பட்டபோது டுகாங் கடவுள் கிருஷ்ணராக மாறிவிட்டது. பிறகு லிங்கா வந்து இருந்த பொதுமக்களுக்கு துவாரகாவிலுள்ள கடவுள் கிருஷ்ணர் எப்படி ஒவ்வொரு பசுவையும் பாதுகாப்பதற்காக கடல்பசுவாக மாற்றினார் என்ற கதையை கூறினான். கொள்ளையர்கள் கடவுளிடம் மன்னிப்பு கேட்டனர்.

தீரென்று லிங்கா நேராக நின்று கொண்டு பொதுமக்களை நேராக பார்த்தான். அவனுடைய குரல் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு உயர்ந்தும் சத்தமாகவும் மிக தைரியமாகவும் இருந்தது. அவன் கடல் கொள்ளையர் தீவுகளின் மாநில விலங்கை எப்படி வேட்டையாடுவார்கள் என்று கூறினான். மற்றும் அந்த முறையற்ற செயல் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும் இல்லையென்றால் கடல்பசு அழிவின் விளிம்பிற்கு சென்றுவிடும். லிங்கா பேசியது எதுவும் கதை வசனத்தில் இல்லை. அது அவனின் அடிமனதில் இருந்து வந்த வாக்கியம். அவன் பேசி முடித்த பிறகு பொதுமக்களிடையே மிகுந்த அமைதி நிலவியது. பிறகு மற்ற நாடக நடிகர்கள் மேடைக்கு வந்து வணக்கம் கூறியபொழுது பொதுமக்களிடையே இடி முழக்கம்போல் கைதட்டி மற்றும் பாராட்டு எழும்பினர்.

நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் லிங்கா அவன் பேச்சுக்காக ஒரு சிறப்பு கௌரவத்தைப் பெற்றான். அவனுடைய பேச்சை துணை பாதுகாப்பாளர் ராஜன் சார் லிங்காவின் நண்பர்களிடம் அவன் ஏன் டுகாங்கை பற்றி பேசினான் என்று கேட்டார். அதற்கு அவனின் நண்பர்கள் லிங்கா ஒரு டுகாங்கிடம் நட்பு வைத்திருந்தான் அந்த டுகாங் அவனுக்கு மிகவும் முக்கியம் என்றனர், பொதுமக்களிடம் அமர்ந்து இருந்த லிங்காவின் பெற்றோர்கள் மறக்கமுடியா ஆனந்தத்தில் இருந்தனர், மேலும் மகனை நினைத்து மிகவும் பெருமைபட்டு ஆனந்த கண்ணீர் வடித்தனர்.

அடுத்த நாள் லிங்கா அவனுடைய பரிசை ஏந்திகொண்டு கடலுக்கு ஓடினான். அங்கு அவன் கடலை பார்த்து அமைதியான சத்தியத்தை டுகாங்கிற்காகவும் அவனுடைய நண்பர்களுக்காகவும் கூறினான். “அது நண்பா நீ எதற்கும் பயப்பட வேண்டாம். ஏனென்றால் உன்னைப் பாதுகாப்பதற்காக நாங்கள் இருக்கின்றோம். உன் வாழ்நாள் முழுவதும் பாதுகாப்பதற்காகவும் பல மக்கள் உள்ளார்கள். அதனால் நீ நிம்மதியாக வாழ் நண்பா” என்றான்.

என் நண்பன் கடல்பசு

முனைவர் வி. பாலாஜி

நான் கல்லூரியில் படிக்கும்போது உடன் படித்த நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சோமநாதப்பட்டினம் கடல் பகுதிக்கு குளிக்கச் சென்றேன். அங்கு மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் கண்ணாடி (mask) அணிந்து கடலுக்கு அடியில் சென்று பார்ப்பும்போது கடலுக்கு அடியில் கடல் தாழைகளையும், அதில் வாழக்கூடிய கடல் குதிரை, கடல் அட்டை போன்ற உயிரினங்களையும் பார்த்து அதைப்பற்றி படிப்பதற்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டது. கடல்தாழைகளை ஆராய்ச்சி செய்யும் விதமாக அதற்கான உபகரணங்களை நானே தயாரித்தேன். சாதாரண கேமராவில் பலூன் கட்டி கடலிற்கு அடியில் சென்று கடல் தாழை மற்றும் கடல் குதிரைகளை போட்டோ எடுத்தேன். அதனை தொடர்ந்து பரங்கிபேட்டை அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பயிழும்போது கடல் ஆமைகளை காப்பாற்ற கற்றுக்கொண்டு, கடல் ஆமைகள் பாதுகாப்பு குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த WWF விடம் பயிற்சி பெற்று அதற்க்கான பணிகளில் ஈடுபட்டேன். முதுகலை படிப்பு முடித்ததும் கடல் தாழைகள் பார்த்த அதே இடத்திற்கு திரும்ப சென்று அவற்றை பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தும் வகையில் அவற்றை உண்டு வாழும் கடல் பசுவை சின்னமாக வைத்து 2007 ஆம் ஆண்டு ஓம்கார் (OMCAR) என்ற நிறுவனத்தை துவங்கினேன். 2007 லிருந்து கடல் தாழைகள், கடல் பசுவை பாதுகாக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், 2009-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கீழ்த்தோட்டம் கிராமத்தில் கடல்பசு ஒன்று இறந்து கரை ஒதுங்கியதுதான் என்னுடைய கடல் பசு குறித்த முதல் பதிவு ஆகும்.

அதனைத் தொடர்ந்து கடல் பசு சாப்பிடக்கூடிய, வாழக்கூடிய இடங்களான கடல் தாழைகள் உள்ள இடங்களை பற்றி செயற்கைக்கோள் படங்களை பார்த்து தெரிந்துகொண்டேன். பிறகு கடலிற்கு அடியில் உள்ள கடல் தாழைகள் குறித்து

ஆராய்ச்சி செய்யவும், வரைபடம் வரையவும் கற்றுக்கொண்டேன். அகோஸ்டிக் சர்வே எனும் தொழில் நுட்பத்தை கற்றுக்கொண்டு அந்த பணிகளை செய்வதற்கு தேவையான பையோசோனிக் கருவி, GPS, Underwater camera, SCUBA Dive equipment ஆகிய கருவிகளை சிறிது சிறிதாக சேகரித்தேன். பிறகு 33 அடி நீளத்தில் படகு ஒன்றை வடிவமைத்தேன். அதில் ஆராய்ச்சி கருவிகள் வைக்கும் விதத்தில் சிறிய கேபின் ஒன்றையும் அமைத்தேன்.

பிறகு 05-04-2016-ல் அந்தோனியார்புரம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், 02-04-2017-ல் அடைக்கத்தேவன் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், 21-04-2017-ல் தெற்கு புதுக்குடி புதுக்கோட்டை மாவட்டம், 15-09-2015ல் சேதுபாவாசத்திரம் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், 29-03-2018 மற்றும் 05-04-2018 வடக்கு அம்மாப்பட்டினம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், ஆகிய தேதிகளில் கடல் பசுவானது தொடர்ந்து இறந்து கரை ஒதுங்கி வந்தது. இந்த செய்தியானது உள்ளூர் மீனவர்கள் மூலமாக எனக்கு தெரியவரும். இந்த தகவலை இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் (WII), தமிழ்நாடு வனத்துறை மற்றும் கடலோர காவல் துறைக்கு தெரியப்படுத்தி கால்நடை மருத்துவரை கொண்டு உடற்கூறு சோதனை செய்யப்பட்டு புதைக்கப்படும். இந்த பணிகளின்போது கடல்பசுவின் எடை, நீளம், ஆண், பெண் இன வேறுபாடு போன்ற அறிவியல் சார்ந்த தகவல்களை நான் மற்றும் இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் (WII) ஆராய்சியாளர்கள் வழங்குவோம்.

கடல்பசு இறப்பது முக்கியமான நிகழ்வு ஆகும். அதை பாதுக்காக்கவும் மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவும் 30-05-2017அன்று இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் (WII) உடன் இணைந்து புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செய்தேன். மேலும் தமிழ்நாடு வனத்துறையுடன் இணைந்து 2016 - 2017ம் வருடங்களில் தஞ்சாவூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்ட கடல் பகுதிகளில் கடல் தாழைகள் இல்லாத இடங்களை கண்டறிந்து அந்த பகுதிகளில் கடல் தாழைகள் வளர்க்கும் திட்டங்களைப் பெற்று தலா 200 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் கடல் தாழைகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பணிகள் நிறைவடைந்ததும் கடல் தாழைகளின் முக்கியத்துவம் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வகையில் கடல் பசு, கடல் தாழைகள், அலையாத்திக்காடுகள் குறித்த 5000 புத்தகங்கள் மற்றும் 5000 துண்டு பிரசுரங்களை தயார் செய்து பள்ளி மற்றும்

கல்லூரி மாணவர்கள், கல்லூரி பேராசிரியர்கள், வனத்துறை, கடலோர காவல்துறை போன்ற அரசு அதிகாரிகளுக்கு வழக்கப்பட்டது. மேலும் கடல் பசு, கடல் தாழைகளை பாதுகாக்க வலியுறுத்தி தஞ்சாவூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களின் கடலோர கிராமங்கள் மற்றும் சாலைகளில் விழிப்புணர்வு பலகைகளும், மக்களுக்கு வீதி நாடகங்களும் நடத்தப்பட்டன.

இந்த தருணத்தில் இந்திய வனஉயிர் நிறுவனம் (WII) மூலம் தஞ்சாவூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் உள்ள கடலோர பள்ளி மாணவர்களிடம் கடல் பசுக்களை பாதுகாக்க வலியுறுத்தி விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டு கடல் பசு குறித்த தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. இதில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை வழக்கப்பட்டது. கடல் பசுவின் முக்கியத்துவம் குறித்து மாணவர்களுக்கு வலியுறுத்த இது ஒரு சிறந்த முயற்சியாகும். இந்த பணிகளில் OMCAR நிறுவனம் WII-யுடன் இணைந்து செயல்பட்டது.

கடல் பசுவை காப்பாற்றி கடலில் விடும் மீனவர்களுக்கு WII சார்பில் சன்மானம் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதனை தொடர்ந்து 2017ம் வருடம் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கீழத்தோட்டம் பகுதியை சேர்ந்த மீனவர்கள் மணல்மேல்குடி கடல் பகுதியில் வலையில் மாட்டிய கடல்பசு ஒன்றை உயிருடன் மீட்டு கடலில் விட்டார்கள். அவர்களுக்கு WII சார்பில் வனஉயிர் வார்டன் (Wildlife Warden) தலைமையில் இராமநாதபுரத்தில் சன்மானம் வழங்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சியில் நானும் பங்கேற்றது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மேலும் 16-07-2018 அன்று தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கீழத்தோட்டம் கடல் பகுதியில் மீனவர்கள் வலையில் உயிருடன் பிடிப்பட்ட கடல் பசுவை வனத்துறை சார்பில் மீட்டு கடலில் விட்டார்கள். இந்த பணியில் ஓம்கார் சார்பில் பங்கேற்றது மகிழ்ச்சி தரும் நிகழ்வாக்கும். மேலும் மீனவர்களுக்கு 07-08-2018 அன்று WII சார்பில் தமிழ்நாடு PCCF தலைமையில், தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, திருவாரூர் மாவட்ட வன அலுவலர்கள் முன்னிலையில் வெளிவயல் OMCAR Palk Bay Centre-ல் சன்மானம் வழங்கப்பட்டது. இது ஓம்கார் (OMCAR) நிறுவனத்திற்கும் எனக்கும் பெருமை சேர்த்த நிகழ்வாகும். இதனைத் தொடர்ந்து 01-11-2018 அன்று தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கீழத்தோட்டம் கடல் பகுதியில் மீனவர் வலையில் உயிருடன் பிடிப்பட்ட கடல்

பசுவை வனத்துறை சார்பில் மீட்டு WII மூலம் கடலில் விட்டார்கள். இது போல் தொடர்ந்து கடல் பசுக்கள் உயிருடன் மீட்கப்பட்டு கடலில் விடும் நிகழ்வானது கடல் பசுவின் முக்கியத்துவம் குறித்த விழிப்புணர்வு மீனவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளதோடு அவற்றை பாதுகாக்க முன்வந்துள்ளதும் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இந்திய கடல் வளம்

கிழக்கு, மேற்கு கடற்கரை பகுதிகள் மற்றும் அந்தமான், லட்சத்தீவுகள் கடற்கரைகள் உள்ளடங்கிய இந்திய கடல் பகுதி வெப்ப மண்டலப் பகுதியில் உள்ளடங்கியது. இந்திய கடற்கரையின் நீளம் சுமார் 8016 கி. மீட்டர்கள் ஆகும். இதில் 22.6 விழுக்காடு தீவுப் பகுதிகளைச் சார்ந்தது.

தமிழ்நாட்டின் கடல் வளம்

சுமார் 1060 கி. மீட்டர் நீளம் கொண்ட தமிழ்நாட்டின் கடற்கரை, இந்திய கடற்கரையின் மொத்த நீளத்தில் 17 விழுக்காடு ஆகும். இதில் வங்காள விரிகுடா 355 கி. மீட்டர் அளவிலும், பாக் ஜலசந்தி, மன்னார் வளைகுடா மற்றும் அரபிக்கடல் ஆகியவை 625 கி.மீட்டர் அளவிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. மணற்பாங்கான கடற்கரை, சதுப்பு நிலங்கள், சதுப்பு நிலக்காடுகள் மற்றும் பவளப்பாறைகள் ஆகியவை தமிழ்நாட்டில் இடம் பெற்றுள்ள முக்கிய வாழிடச் சூழல் வகைகளாகும். பவளப்பாறைகள், இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி மாவட்டங்கள் உள்ளடங்கிய மன்னார் வளைகுடா மற்றும் பாக் ஜலசந்தி பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தில் 13 கடலோர மாவட்டங்கள் உள்ளன. இவை இயற்கை வளத்திற்கேற்ப, நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1) சோழ மண்டலக் கடற்கரை, 2) பாக்ஜலசந்தி, 3) மன்னார் வளைகுடா, 4) மேற்குக் கடற்கரை.

மன்னார் வளைகுடா

மன்னார் வளைகுடா, இந்திய தென்கிழக்குக் கடற்கரையில், தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த மன்னார் வளைகுடா, உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடல்சார் உயிர்ப்பல்வகைமைகளுக்குப் புகலிடமாக உள்ளது. இந்திய, மலேய பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள இப்பகுதி, கடல்சார் உயிர்ப்பல்வகைமை கண்ணோட்டத்தில், இந்தியாவில் மட்டுமில்லாமல், உலகளவிலும் வளமான பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. 1980-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட மன்னார் வளைகுடா தேசிய பூங்கா, இந்தியா, தெற்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் கடல்சார் தேசிய பூங்காவாகும்.

மன்னார் வளைகுடா தேசிய பூங்கா, இந்தியாவில் உள்ள நான்கு முக்கிய பவளப்பாறைப் பகுதிகளில் (அந்தமான் நிகோபார், மன்னார் வளைகுடா, லட்சத்தீவு மற்றும் கட்ச் வளைகுடா) முக்கிய ஒன்றாகும். இதில், இராமநாதபுரம் மற்றும் தூத்துக்குடி மாவட்ட கடற்கரை பகுதிகளில், 0.25 முதல் 125 ஹெக்டேர் அளவிலான 21 தீவுகள் அமைந்துள்ளன. மன்னார் வளைகுடா உயிர்க்கோள மண்டலம், 10,500 சதுர கி.மீட்டருக்கும் அதிக பரப்பை உள்ளடக்கியதாகும். இதில், மன்னார் வளைகுடா தேசிய பூங்கா 560 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பில் அமைந்துள்ளது. அச்சுறுத்தல் நிலை மற்றும் உயிரின வளம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை எதிர்கால சமுதாயத்திற்காக காக்கும் நோக்கோடு ஏற்படுத்தப்பட்ட செயல் திட்டத்திற்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆறு பகுதிகளில் மன்னார் வளைகுடா உயிர்க்கோள மண்டலமும் ஒன்றாகும்.

மன்னார் வளைகுடா உயிர்க்கோள மண்டலம்

இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள 21 தீவுகள் சார்ந்த பவளப்பாறை பகுதிகள் தவிர, கடல் புல்வெளிகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இங்கு 13 வகையான கடற்புல் இனங்கள் உள்ளது. இதில், என்கேலஸ் அக்ராய்டஸ் என்ற தாழைப்புல் இனம், இவ்வுயிர்க்கோள மண்டலத்தில் மட்டுமே உள்ள கடற்புல் வகையாகும். இக் கடற்புற்கள், கடல் ஆமைகள் மற்றும் கடற்பசுக்கள் இனங்களுக்கு உணவளிக்கும் முக்கிய வாழிடச் சூழலாகும். தீவுப் பகுதிகளில், 104 வகை கடின பவளப்பாறை இனங்கள் உள்ளன. இக் காப்பகத்தின், ஆழமில்லா கடல் பகுதிகளில் 147 வகையான கடல் பாசிகள் உள்ளன. இதில், 42 வகையான பச்சைப் பாசிகளும், 31 வகையான பழுப்புப் பாசிகளும், 69 வகையான சிவப்புப் பாசிகளும் மற்றும் 5 வகையான நீல-பச்சைப் பாசிகளும் அடங்கும். பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த 17 வகையான பாசிகள் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இங்குள்ள கடல் பாசிகளின் உயிர் எடை தமிழ்நாட்டின் மொத்த அளவில் 53 விழுக்காடாகும். 160 வகையான இடம் பெயர்ந்து வலசை செல்லக்கூடிய பறவை இனங்கள், இக்காப்பகத்தின் தீவுப் பகுதிகளை வருடத்தின் பல நேரங்களில்

பயன்படுத்துகின்றன. இத்தீவுப்பகுதிகள், கடல் ஆமைகள் முட்டையிட உறைவிடம் அளிக்கின்றன. இந்தியாவில் உள்ள ஐந்து வகை கடல் ஆமைகளும் (தோணி ஆமை, அலுங்காமை, பச்சை ஆமை, பெருந்தலை ஆமை மற்றும் சித்தாமை), மன்னார் வளைகுடா பகுதியில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது இதன் சிறப்பம்சமாகும். இந்தியக் கடலோரப் பகுதியில் காணப்படும் 2200 வகையான மீனினைங்களில், 450 இனங்கள் அதாவது 20 விழுக்காடு, மன்னார் வளைகுடாவில் காணப்படுகிறது. மேலும் 79க்கும் மேற்பட்ட கணுக்காலிகள், 108 வகை புரையுடலி இனங்கள், 260 வகை மெல்லுடலி இனங்கள் மற்றும் 100 வகை முத்தோலிகள் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இங்குள்ள குருசடை தீவு, முதுகெலும்புள்ள மற்றும் முதுகெலும்பற்ற உயிரினங்களுக்கு பரிணாம இணைப்பாக விளங்கும் மற்றும் வாழும் புதைபொருள் என அழைக்கப்படும் “பலனோகுளோஸஸ்” என்ற அரிய உயிரினத்தின் தனிப்பட்ட உறைவிடமாக உள்ளது.

பாக் ஜலசந்தி

பாக் ஜலசந்தியின் பல்லுயிர் குழுமம் சுமார் 15,000 சதுர கி. மீ. பரப்பளவில் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் உள்ளது. இதன் இந்திய கடலோரத்தின் நீளம் 250 கி. மீ. ஆகும். பாக் ஜலசந்தி, நாகப்பட்டின மாவட்டத்திலுள்ள கோடியக்கரை முதல் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள தனுஷ்கோடி வரை 5 தமிழக கடலோர மாவட்டங்களை எல்லையாக கொண்டுள்ளது.

பாக் ஜலசந்தியில் நன்கு செழுமையான சுற்றுச்சூழல் உள்ளது. இங்கு 302 வகை கடல் பாசிக்கள், 580 வகை மீன்கள், 5 வகை கடல் ஆமைகள், 11 வகை கடல் தாழைகள் மற்றும் பல வகை சதுப்புநில-மரங்கள் உள்ளது. இங்கு கடல்பசு (டுகாங்) என்னும் அறிய வகை உயிரினமும் வாழ்கின்றது. பாக் ஜலசந்தி, தென் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மீன்பிடி இடங்களில் ஒன்று. இதன் வடக்கு பகுதில் காவிரி ஆறு கடலுடன் கலக்கின்றது. எனவே இவ்விடம் சதுப்புநிலக் காடுகள் நன்கு வளரவும் மற்றும் பலவகை பறவைகளுக்கு உறைவிடமாகவும் உள்ளது.

மன்னார் வளைகுடா தீவுகள்

இந்திய கிழக்குக் கடற்கரையில் பாம்பன் தீவிலிருந்து கன்னியாகுமரி முனை வரை மன்னார் வளைகுடா பரவி காணப்படுகின்றது. இந்திய-இலங்கை கடற்கரைகளுக்கு இடையே இவ்வளைகுடாவின் தூரம் கிழக்கு மேற்காக ஏறத்தாழ 15 கடல் மைல்ககளாகும். தீர்க்க ரேகையில் 78°08" கிழக்கிலிருந்து 79°30" கிழக்கு வரையிலும், அட்சரேகை 8°35" வடக்கு முதல் 9°25" வடக்கு வரையிலும் மன்னார் வளைகுடா பரவி உள்ளது. இந்தியக் கடற்கரைப் பகுதியில் 21 சிறு பவளப் பாறைத் தீவுகளை மன்னார் வளைகுடா கொண்டுள்ளது. இத்தீவுகளின் மொத்த பரப்பளவு 623.12 ஹெக்டாராகும். இத்தீவுகளின் பெயர் மற்றும் பரப்பளவு அட்டவணை.

வ. எண்	பவளத் தீவின் பெயர்	பரப்பளவு (ஹெக்டாரில்)	வ. எண்	பவளத் தீவின் பெயர்	பரப்பளவு (ஹெக்டாரில்)
1	வான் தீவு	16.00	12	தலையாரி தீவு	75.15
2	காசுவார் தீவு	19.50	13	வாழை தீவு	10.15
3	காரைசல்லி தீவு	16.46	14	முள்ளி தீவு	10.20
4	விலங்குசல்லி தீவு	0.95	15	முயல் தீவு	129.04
5	உப்புத்தண்ணீர் தீவு	29.94	16	மனோலி தீவு	25.90
6	புலுவினிசல்லி (சல்லி தீவு)	6.12	17	மனோலிபுட்டி தீவு	2.34
7	நல்லதண்ணீர் தீவு	110.00	18	பூமரிச்சான் தீவு	16.58
8	ஆனைப்பார் தீவு	11.00	19	பள்ளிவாசல் தீவு	29.95
9	வாலிமனை தீவு	6.72	20	குருசடை தீவு	65.80
10	அப்பர் தீவு	28.63	21	சிங்கில் தீவு	12.69
11	பூவரசன்பட்டி தீவு	0.25		மொத்தம்	623.12

பவளப் பாறைகள்

பவளப்பாறைகள் கடலிலுள்ள வெப்ப மண்டல கடற்பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. இப்பாறைகள் ஒருவித சுண்ணாம்பு வகை உறைவிடத்தை உருவாக்கும் பிராணிகளால் ஆனது. இவை ஆழம் குறைந்த கடலின் அடிப்பாகத்திலிருந்து தொடங்கி கடலின் மேல்மட்டம் வரை காணப்படுகின்றது. கடலில் மேல் மட்டத்திலுள்ள பாறைகளில் மட்டுமே பவள உயிரிகள் காணப்படும். அதன் கீழே உள்ள பாறைகள் இறந்த பவள உயிரிகளின் கூட்டுப்பகுதிகளாகும். பவளப்பாறைகள் ஒரு வருடத்திற்கு சாதாரணமாக 1 மி.மீட்டரிலிருந்து 10 செ.மீ. வரை வளரக்கூடியவை. பவளப்பாறைகள் வளிமண்டலத்தில் உள்ள கரியமில வாயுவின் அளவை குறைத்து சுற்றுப்புற சூழலை மேம்படுத்த உதவுகிறது மற்றும் கடல்வாழ் உயிரினங்களுக்கு ஏற்ற உறைவிடமாகவும், உணவிடமாகவும் திகழ்கிறது மேலும் தீவுகளையும், கடலோர பகுதிகளையும் மண் அரிப்பில் இருந்து தடுக்கிறது.

இந்தியாவில் பவள உயிரிகள் மன்னார் வளைகுடா, அந்தமான் நிக்கோபார், கட்ச் வளைகுடா, லட்சத்தீவு போன்ற கடலோரப் பகுதிகளில் காணப்படும். அனைத்து இடங்களிலும் பவள உயிரியானது ஆங்காங்கே ஒரு தொடர்ச்சியற்று காணப்படும். மன்னார் வளைகுடாவில் 104 வகையான பவளப்பாறைகள் இனங்கள் உள்ளது.

கடல் புற்கள்

கடல்புற்களானது கடலின் ஆழமற்ற இடங்கள் மற்றும் நதிமுகத்துவாரங்கள் ஆகியவற்றில் வளரும் பூக்கும் தாவரங்களாகும். உருவ அமைப்பில் கடற் புற்களானது நிலத்தில் வளரும் தாவரங்களுக்கு ஒத்ததாகும். கடற்புற்களின் வேரானது அவற்றை ஓரிடத்தில் தாங்கி நிறுத்துவது மட்டுமின்றி நிலத்திலுள்ள சத்துக்களை உறிஞ்சவும் பயன்படுகிறது. கடற்புற்களுக்கு பலமான தண்டுகளும் கிளைகளும் கிடையாது.

இந்தியாவின் தென்கிழக்குப் பகுதிகளிலும் (மன்னார் வளைகுடா, பாக் ஜலசந்தி), அரபிக்கடலில் லட்சத்தீவுகளிலும், வங்காள விரிகுடாவில் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகளிலும் இவை அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவில்

மொத்தம் 14 கடற்புல் இனங்கள் உள்ளன. இவை கடலோரத்திலிருந்து 15 மீட்டர் ஆழம் வரை காணப்படுகின்றன. இவை 2 முதல் 2.5 மீட்டர் ஆழம் வரை அடர்த்தியாகவும் உயரமாகவும் வளர்கின்றன. மணல் பரப்பு அதிகம் உள்ள கடற்பகுதிகளில் இவை செழிப்பாக வளர்கின்றன.

அநேக கடற்புல் இனங்கள் ஆழமற்ற கடல் பகுதியிலேயே காணப்படுகின்றன. கடற்புல் இனங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், அவை அடர்த்தியாகவும் உற்பத்தித் திறன் அதிகமாகவும் இருப்பதாலும் அவற்றைச் சார்ந்து வாழும் உயிரினங்களின் அடர்த்தியும் அதிகமாகிறது. கடற்புற்களானது கடற்பசு மற்றும் கடல் ஆமை போன்றவற்றிற்குச் சிறந்த உணவாகும். மேலும் சிலவகை மீன்கள், கடல் குதிரைகள், இறால்கள் மற்றும் பல உயிரினங்கள் முட்டையிடுவதற்கும் குஞ்சுகள் வளர்வதற்கும் கடற்புற்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.

கடல் பாசிகள்

கடல் தாவர இனமான கடல் பாசிகளுக்கு வேர், இலை முதலிய குறிப்பிட்ட பாகங்கள் குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் இருப்பதில்லை. இது பாறைகளிலும், பவளப்பாறைகளிலும் ஒட்டி உயிர் வாழ்கின்றது. இது அகார், கேராஜினான், அல்ஜின் ஆகிய வேதிய உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்கள் தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது. 147 வகையான பாசி இனங்கள் இங்கு உயிர் வாழ்கின்றன.

சதுப்புநிலக் காடுகள் (அலையாத்திக்காடுகள்)

நிலப்பரப்புக்கும் கடலுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரே வனப்பகுதி வகை சதுப்புநிலக் காடுகள் ஆகும். இவை உலகளவில் உள்ள வளம் மிகுந்த இயற்கை நிலைகளில் ஒன்றாகும். இவை கடலோர உயிர்ப்பல்வகைமையை அதிகரிக்கச் செய்வதோடு, வனப் பொருட்களைக் கொடுப்பதிலும், கடலோரத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், கடலோர மீன்வள ஆதாரத்திற்கும் உதவுகிறது. எந்த ஒரு வனப்பகுதிக்கும் இல்லாத சிறப்பம்சமாக கடுமையான சூழ்நிலைகளான உயரிய உப்புத் தன்மை, வெப்பநிலை, கடல் ஏற்ற இறக்கம், பலத்த காற்று, சகதியான மற்றும் பிராண

வாயுவற்ற மணலமைப்பு ஆகியவற்றை சமாளிக்கும் தகவமைப்பைப் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவில் சதுப்புநிலக் காடுகள் 4,461 சதுர கி.மீட்டர்கள் வரை பரவியுள்ளன. இவை கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் (வங்காள விரிகுடா) 59 சதவிகிதமும், மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் (அரபிக்கடல்) 23 சதவிகிதமும் மற்றும் தீவுப் பகுதிகளில் (அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபர் தீவுகள்) 18 சதவிகிதமும் பரவியுள்ளன. பெரும் ஆறுகளால் கொண்டு வரப்படும் சத்து நிறைந்த வண்டல் மண் மற்றும் வருடம் முழுவதும் கழிமுகப் பகுதியில் இருக்கும் நன்நீரினாலும் இந்தியாவின் கிழக்குக் கடலோரப் பகுதியில்தான் சதுப்புநிலக் காடுகள் அதிகமாகவும் பரவலாகவும் உள்ளன. ஆனால், மேற்கு கடலோரப் பகுதியில் இத்தகைய வண்டல் மண் படிவங்கள் கிட்டத்தட்ட இல்லாத நிலையில், புனல் வடிவ கடல் கழிமுகம் - ஆற்று முகத்துவார அமைப்புகள் இதை ஈடு கட்டுகின்றன. மேலும், கிழக்குக் கடல் பகுதி அமைப்பானது சமமான மற்றும் சீரான வாட்டமாக இருப்பது சதுப்புநிலக் காடுகள் விரிவீப் பரவ ஏதுவாக உள்ளன. அதேசமயம், மேற்குக் கடல் பகுதி செங்குத்தான வாட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது.

கடல் பசு (ஆவிரியா/டுகாங்)

கடல்வாழ் பாலூட்டி வகைகளில் கடற்பசு மிகவும் மாறுபட்டது. கடல்வாழ் உயிரிகளில் மிகப்பெரிய தாவர உண்ணியான இவை புற்களை உண்ணும். மிகவும் சாதுவான, அமைதியை நாடும் கடல் விலங்குகளுள் கடற்பசுவும் ஒன்றாகும். இது சுமார் 231-500 கிலோ எடையும், 2.4-3 மீட்டர் நீளமும் வளரும். இந்திய கடற்கரையில் குறிப்பாக மன்னார் வளைகுடா மற்றும் பாக் ஜலசந்தி பகுதிகளில் இவை அதிகம் காணப்படுகின்றன.

கடல்பசுவின் அழிவு

கடற்பசுவினுடைய மாமிசமானது இளம் பசுவின் கன்று மற்றும் பன்றி மாமிசம் போல் ருசியாக இருப்பதாக நம்பி மக்கள் விரும்பி உண்ணுகின்றனர். இதற்காக இவற்றை நேரடியாகவும் வேட்டையாடி வருகின்றனர். இது தவிர, இவற்றின் தோல் மற்றும்

கொழுப்புப் பொருட்களுக்காக வேட்டையாடுவதும் நடைபெறுகின்றது. மேலும் கடல் மாசுபடுதல், கடற்புற்கள் மற்றும் கடற் தாவரங்கள் அழிப்பு போன்ற காரணிகளும் இவற்றின் எண்ணிக்கை குறைய காரணமாகின்றது. மீன்பிடி வலைகளில் சிக்குவதாலும், மீன்பிடி படகுகளில் மோதுவதாலும் இவை இறக்கின்றன. இதன் காரணமாக இவற்றினைக் காண்பதும் மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. இறந்து கரையொதுங்கும் சில கடல் பசுக்களைக் கொண்டே இவை தற்போது இப்பகுதியில் இருப்பது உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

கடல்பசு பாதுகாப்பு வழிமுறைகள்

கடற்பசுவினைக் காக்க கடற்கரை வாழ் மக்களும், மீனவர்களும் இணைந்து செயல்படுவது அவசியம். இறைச்சிக்காக இவை பிடிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு சட்டரீதியிலான வழிமுறைகள் உள்ளன. அவற்றை மதித்து இந்த அரிய கடல் உயிரினப் பாதுகாப்பிற்கு ஒத்துழைப்பது மீனவரின் கடமையாகும்.

ஓங்கிகள் (டால்பின்கள்)

கடற்கரைகளில் பெரும்பாலும் விரைந்து செல்லும் படகுகளின் முன்னும் பின்னும் நீந்திவரும் நீர்வாழ் பாலூட்டியாகும். டால்பின்கள் மீன்கள் போன்று உடல் அமைப்புக் கொண்டிருப்பினும் இவற்றை நாம் மீன் என அழைக்க முடியாது. சுவாசிப்பது மீன் போலன்றி, நுரையீரல் மூலம் நடைபெறுவதாலும் அழகாக துள்ளிக் குதித்து நீந்தும் இவை கடலில் பெரும்பாலும் வாழ்வதாலும், குட்டிப்போட்டு பாலூட்டுவதாலும் இவற்றைப் பாலூட்டிகள் என அழைக்கலாம்.

திமிங்கலம்

கடலில் வாழும் உயிரினங்களுள், திமிங்கலங்கள் மிகவும் பெரியவை. திமிங்கலங்கள் கடற்பாலூட்டிகள். வளிமண்டலக் காற்றை, நம்மைப்போல் நுரையீரல் மூலம் சுவாசிக்கின்றன. திமிங்கலங்கள் பொதுவாய் ஆழமான ஆர்டிக் மற்றும் அண்டார்டிக் கடற்பகுதிகளில் பரவியுள்ளன. பெரும்பாலான திமிங்கலங்கள் குளிர் காலங்களில்

வெப்பமண்டலக் கடற் பகுதிகளில் உணவைத் தேடியும் இடம் பெயர்கின்றன. திமிங்கலங்களை அவற்றின் பற்களின் அமைப்பு மற்றும் மூச்சுத்துளை எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைக் கொண்டு இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். பற்களுக்குப் பதிலாக பலீன் தட்டுகளுடைய மிஸ்டிசிட்டி குடும்பம் மற்றும் பல்லுடைய ஒடோன்டோசிட்டி குடும்பம். மிஸ்டிசிட்டி குடும்பத்தில் ஆறு பேரினங்களும், 11 சிற்றினங்களும் உள்ளன. பலீன் திமிங்கலங்கள் பொதுவாய்ப் பெரிதாய் இருக்கும். பலீன் தட்டுகளைப் பயன்படுத்தி முக்கிய உணவான மிதவை நுண்ணுயிர்களை வடிகட்டி உண்ணும். நீலத் திமிங்கலம்தான் உலகிலேயே மிகப்பெரிய உயிரினமாகும். இந்தியக் கடல்களில் இரு பேரினங்களில் 6 உள்ளினங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த ஆறு திமிங்கலங்களும் ஆழ்கடலைச் சார்ந்தவை. ஒடோன்டோசிட்டி குடும்பத்தைச் சார்ந்தவைகளுக்கு ஒரு மூச்சுத் துளை மட்டுமே இருக்கும். இவை பிற உயிரினங்களை வேட்டையாடி உண்ணும். பல்லுள்ள திமிங்கலங்கள் மொத்தம் 9 பேரினங்களில் அடங்கும். 24 உள்ளினங்கள் காணப்படுகின்றன. பல்லுள்ள 5 வகைத் திமிங்கலங்கள் இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஸ்பெர்ம் திமிங்கலம் பெரிதாய் வளரும் வகையினதாகும். பலீன் திமிங்கலங்களும், பற்களுடைய திமிங்கலங்களும் சுமார் 20 ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்கின்றன. பற்களுடைய திமிங்கலங்கள் உணவைத் தேடியும் விரட்டியும் பிடிக்க வேண்டியிருப்பதால், சுறுசுறுப்பானவை. பெரும்பாலும் மீன்களையும், இறால்களையும், கணவாய்களையும் தின்கின்றன. பெரிய திமிங்கலமான நீலத்திமிங்கலத்தின் வாழ்நாள் 25 முதல் 30 ஆண்டுகளாகும்.

கடல் குதிரை

கடற்குதிரையின் தலையானது குதிரையின் தலை போன்று அமைந்திருப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது. இவை ஆழம் குறைந்த கடலில் காணப்படும். வால் நீண்டு சுருண்டு காணப்படும். இதன் மூலம் கடற் தாவரங்கள், கடற்பஞ்சு போன்றவற்றைப் பற்றிக்கொண்டு இருக்கும்.

கடல் ஆமைகள்

ஆமைகள், விலங்கின உயிரினங்களில் ஊர்வன இனத்தில் உள்ள அனப்ஸிடா என்னும் உட்பிரிவைச் சார்ந்தவை ஆகும். நில-நீர் வாழ்வை மேற்கொள்ளும் இவை பொதுவாக உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

கடல் ஆமைகளின் பயன்கள்:

ஆமைகளை கடல்சூழல் தூய்மைக் காவலர்கள் எனலாம். இவை கடலில் இறந்து மிதக்கும் பொருட்களை உட்கொள்வதுடன், விற்பனைக்கு உகந்த மீனிளங்களின் குஞ்சுகளை உணவாகக்கொள்ளும் சொரிமீன் வகையை உட்கொள்ளும் தன்மை உடையவை. இதனால் ஆமைகள் அதிக வியாபாரத்திற்கான மீன்கள் உற்பத்திக்கு உதவிபுரிகின்றன. எனவே ஆமைகள் பாதுகாப்பு மீனவர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

கடல் அட்டை

கடல் அட்டைகள் அனைத்தும் கடலில் வாழ்பவை. பொதுவாக ஆழம் குறைந்த கடற்பகுதி, உப்பங்கழிகளில் காணப்படும். சுமார் 3 மீ. ஆழம் முதல் 15 மீ. ஆழம் வரை காணப்படுகின்றது. சில இனங்கள், பவளப்பாறை உள்ள பகுதிகள் அல்லது மணற்பாங்கான கடல் அல்லது களிமண் நிறைந்த கடற்பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கடல் பஞ்சு

புரையுடலிகள் என்பது நீர்நிலைகளில் குறிப்பாக கடலின் அடிப்பகுதியில் வாழும் முதுகெலும்பற்ற உயிரினமாகும். இதன் உடல் பல செல்களால் ஆனது. ஒவ்வொரு செல்லும் தனித்து இயங்கும் தன்மையுடையது. ஆனால் திசு அல்லது உறுப்பு மண்டலமோ கிடையாது. குறிப்பாக நமக்கு இருப்பது போன்று உணவு மண்டலம், நரம்பு மண்டலம் எல்லாம் புரையுடலிகளில் கிடையாது. எல்லா வேலைகளையும் தனித்தனி செல்களே செய்துகொள்ளும். உடல் பஞ்சு போன்று இருப்பதால் இவற்றை கடற்பஞ்சு

எனவும், கடல் நுரைகள் எனவும் அழைக்கின்றனர். கடற்பஞ்சுகள் அவற்றின் மேல்புறம் சிறுசிறு துளைகளிருப்பதைக் கொண்டு, “பொரி பெரா” என்று சொல்லப்படுகின்ற புரையுடலிகள் அல்லது துளையுடலிகள் என்ற தொகுப்பின் கீழ் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பூவுலகில் சுமார் 7000 இனங்களிருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

வண்ண மீன்கள்

கடல் சூழலில் காணப்படும் கண்கவர் அழகு உயிரினங்களில் வண்ண மீன்களும் ஒருவகையாகும். பவளப்பாறை, அதனைச் சுற்றியுள்ள தாழ்வு நீர் பகுதிகளில் இந்த வண்ண மீன்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவை கடல்சூழல் பாதுகாப்பிற்கும், மேம்பாட்டிற்கும் பல்வேறு இயற்கை செயற்பணிகளில் ஈடுபடுகின்றன. இவற்றின் அழகுக்காக இவற்றை அதிக அளவில் சேகரித்து விற்பனை செய்கின்றனர். பவளப்பாறை பகுதிகளில் கூடு வைத்து மீன் பிடிப்பதின் மூலம் இவை சேகரிக்கப்படுகின்றன. இந்த அரிய உயிரினங்கள் அழியாமல் காக்க மீனவரின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம்.

முத்துச் சிப்பி

இந்தியாவில், முத்துச்சிப்பி வளம் சிறப்புற்று விளங்கும் மாநிலங்கள் குஜராத்தும், தமிழகமுமாகும். தமிழகத்தில் அதிகம் பரவியுள்ளதும், முத்துக்களின் உற்பத்திக்குச் சிறப்புப் பெற்றதும், பிங்டோ /ப்யூக்கெட்டா எனும் முத்துச்சிப்பி இனம் மட்டுமேயாகும். மன்னார் வளைகுடாவின் முத்துக்குளிப்புக் காலம் அக்டோபர், நவம்பர் முதல் ஏப்ரல், மே வரையாகும். இக்காலத்தில் அலைகள் குறைந்தும் கடல் தெளிந்தும் இருக்கும்போது, முத்துக்குளிப்பு நடைபெறும். முத்தெடுப்புக் காலத்தில் தினமும் குறைந்தது 2 இலட்சம் முத்துச்சிப்பிகள் சேகரிக்கப்படும்.

மன்னார் வளைகுடாவில், கடற்கரை ஓரத்திலிருந்து 10 முதல் 20 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில், 14 முதல் 24 மீ, வரை ஆழப் பகுதிகளில் முத்துச்சிப்பிப் படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. முத்துச் சிப்பிகள் ஒட்டி வளர, மன்னார் வளைகுடாவில்

காணப்படும் கடலடிப்பாறைகள், தகுந்த பகுதிகளாக உள்ளன. இப்பகுதியில் சேறு அதிகம் இல்லாததால், கடல் நீர் கலங்கவோ, சிப்பிகளின் வளர்ச்சி குறையவோ வழியில்லை. சிப்பிகளுக்குத் தேவையான இயற்கையுணவும் (தாவர நுண்ணுயிர் மிதவைகள்), உயிர்வளியும் இங்கு போதிய அளவில் உள்ளன. இவை முத்துச் சிப்பிப் படுக்கைகள் வளமுடன் அமைவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பாக உள்ளன. தூத்துக்குடியை ஒட்டியுள்ள கடல் பகுதியில் முத்துச் சிப்பிகள் அதிகமாக காணப்பட்டன. முத்து சேகரமும், முத்து ஏலமும் விடப்பட்டதால் தூக்குடிக்கு முத்து நகரம் என்றொரு பெயருண்டு. தற்போது மடிவலைகள், இழுவலைகள் பயன்பாட்டால் முத்து வளம் பெரிதும் அழிவு நிலையை எட்டியுள்ளது.

கடல் பாம்புகள்

கடல் பாம்புகள் ஊர்வன இனத்தை சார்ந்தது. இதன் வாழ்விடமாக கருதப்படுவது சதுப்புநிலக் காடுகள், ஆழம் இல்லாத கடல் பகுதி மற்றும் தீவுகளை சுற்றிக் காணப்படுகிறது. மொத்தம் ஐந்து வகை துணைக் குடும்பங்களில், மூன்று வகை குடும்பங்களை சார்ந்த 70 வகையானவை கடலில் வாழும் தன்மையுடையதாக இருப்பதினால் இந்த உயிரிகளை “கடல் பாம்புகள்” என்று அழைக்கிறோம். பதினொரு வகையான கடல் பாம்புகள் மன்னார் வளைகுடாவில் காணப்படுகிறது.

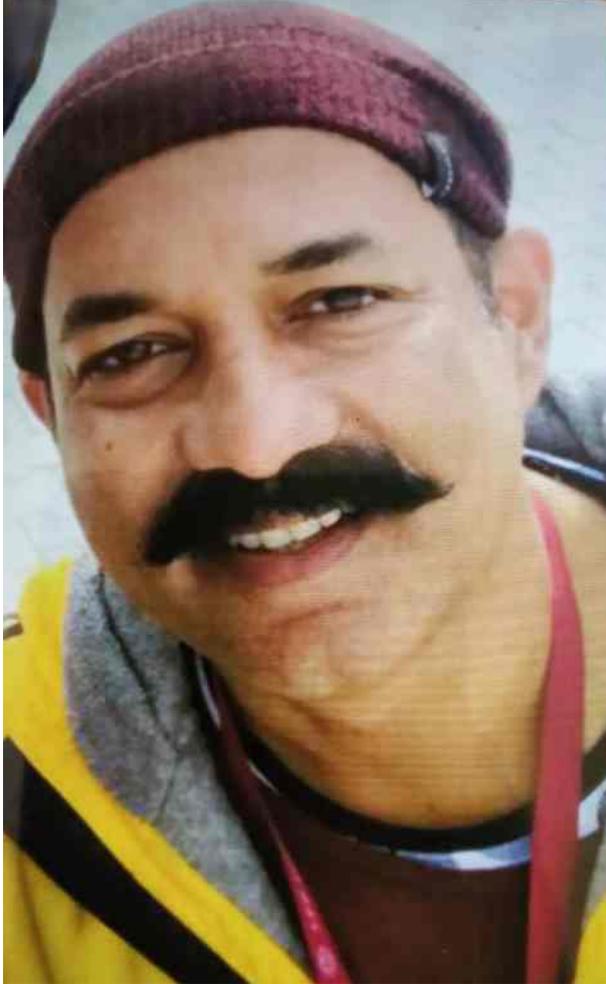
பறவைகள்

தமிழகத்தின் கடற்கரை பறவைகளின் முக்கிய வாழிடமாக (விளங்குவது மன்னார் வளைகுடா ஆகும். சுமார் 290 வகையான பறவைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன. அரிய பறவை இனங்களான பூநாரை, செங்கால் நாரை, கரண்டிவாயன், நத்தை கொத்தி நாரை, கூழைக்கடா, வெள்ளை அரிவாள் மூக்கன், கருப்பு அரிவாள் மூக்கன், நெடுங்கால் உள்ளான், ஆலா மற்றும் கடல் புறா போன்றவை அதிகமாக காணப்படுகின்றன. பறவை இனங்கள் உணவுத் தேவைக்காகவும், இனப்பெருக்கத்துக்காகவும் இங்கு வருகின்றன. கடல் சூழலின் சுகாதாரம்

பேணுவதிலும், சிறு பூச்சிகளை உட்கொண்டு சூழல் வளம் காப்பதிலும் பறவைகள் பெரிதும் உதவிப்புரிகின்றன.

வன உயிர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1972 (Wildlife Protection Act, 1972) இந்தியப் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். இச்சட்டம் வன உயிர்களான விலங்குகள், பறவைகள், பூச்சிகள், தாவரங்கள் முதலியவற்றை பாதுகாக்கின்றது. 1972 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் இந்தியாவில் ஐந்து தேசியப் பூங்காக்கள் மட்டுமே இருந்தன தற்போது 103 தேசியப் பூங்காக்கள் உள்ளது. மற்ற சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இச்சட்டத்தில் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட அட்டவணைப் பட்டியல்கள் உள்ளன. உயிரினங்களை வேட்டையாடுவதும், அழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும் என்பதை இச்சட்டம் வலியுறுத்தியது. இச்சட்டம் காட்டு விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் தாவரங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குகிறது.

சாஞ்சல் சிங்கா ராய்

சாஞ்சல் சிங்கா ராய், தேசிய விருது பெற்றவர் மற்றும் AIR INDIA BOLT (Broad Outlook for Learner Teacher) விருது பெற்ற அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவில் உள்ள ஆசிரியர். இவர் 23 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவின் கிராமப்புற பகுதிகளில் பணிபுரிந்து வருகிறார். இவர் இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ விரும்பும் ஓர் இயற்கை ஆர்வலர். இவர் இயற்கையின் மிது கொண்ட பற்றினாலும், தன்னார்வ முயற்சியின் மூலம் விழிப்புணர்வு பரப்புதல், குழந்தைகள் மற்றும் கடலோர சமூகங்களுக்கு கற்பித்தலினால் “COASTAL GREEN ZONE” உருவாக்கியவர். சமீபத்தில் அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ், அவரது பள்ளி மாணவர்கள் தேசிய ” WIPRO EARTHIAN AWARD 2018” விருது பெற்றுள்ளார்கள்.

லிங்கராஜ் தினமும் கடற்கரைக்குச் செல்வான். அவனுக்கு அவனைச் சுற்றியுள்ள விலங்குகள், கடல், கடற்பவளங்கள் பிடிக்கும். ஒரு நாள் ஒரு வினோத உயிரினம் நேருக்கு நேராகப் பார்த்ததைத் தவிர அவனுக்கு அனைத்தும் பழக்கப்பட்டவை தான்.... அந்த விலங்கு.. கடற்பசு.....

சாஞ்சல் விங்கா ராய், தென் மற்றும் வடக்கு அந்தமான் கிராமப்புறங்களில் கடந்த 23 ஆண்டுகளாக ஆசிரியராக இருந்து கொண்டு இளம் மாணவர்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வகையில் 'கடற்கரை பசுமை மண்டலம்' என்ற முன்னெடுப்பை மேற்கொண்டு வருகிறார், Air India BOLT (Broad Outlook Learned Teacher) என்ற விருதினை 2007ஆம் ஆண்டில் பெற்றார்.

சுமிதா சென்குப்தா கல்வி உளவியல் மற்றும் வரலாற்றில் மேம்பட்ட பட்டங்கள் பெற்றவர். முப்பது வருட கற்பித்தல் அனுபவத்தைக் கொண்டவர். இவருக்குப் பயணப்படுதலிலும் வாசிப்பதிலும் விருப்பம் .

பிதிஷா சக்ரபர்த்தி ஓவியத்தில் இளம் தேசிய உதவித்தொகை பெற்றவர், பல விருதுகளை வென்றவர். கொல்கத்தாவின் அரசு கலை மற்றும் கைவினைக் கல்லூரியில் நுண்கலைகளில் தனது படிப்பைத் தொடங்கியுள்ளார்.